

О Ш И Ш А Н И
Ј Е Ж

Број 2883 Година 66. Београд, април 2000. Цена 19,90 динара

ЈЕЖ
У СРПСКОЈ

Илустрација: Горан РАТКОВИЋ

НАРОДНОЈ
НОШЊИ

novi lek
na tržištu!!

04140 4040

streptovicin

dnevna doza 07-21 2,8 din

noćna i vikend doza 21-07 1,4 din

ОСНИВАЧ: Удружење новинара Србије. ИЗДАВАЧ: ИП Ошишани јеж. Уређује уреднички колегијум.

Дректор и главни и одговорни уредник: МИЛОВАН ВРЖИНА.

Редакција и администрација: 11000 Београд, Ресавска (Генерала Жданова) 28/IV Телефон и телефакс: 011 3232423; 011 3232211.

E-mail: jez@jez.co.yu JEЖ НА ИНТЕРНЕТУ: www.jez.co.yu

Жиро рачуни: 40803-603-2-2035886 (БЕОБАНКА); 40803-603-5-3035886 (ПРВА ПРЕДУЗЕТНИЧКА БАНКА)

Девизни рачун: 40801-620-6-71800779038900

Ликовно-графичка продукција Горан Ратковић, Драган Русалић

Штампа: МРЉЕШ Кнеза Милоша 9 11000 Београд

Фукаре бутум вилајет, ортаклук!

Српски јаничари

Фукаре бутум вилајет,
ортаклук!

Српски јаничари

Пролетери свих земаља, уједините се!
(Са турског превео: Јанг Це Ка)

АКО ОТАЏБИНА ЗОВЕ

У најтежим тренуцима за наш народ, опозиција само о томе прича.

Живим у Србији. Такав сам ја ексцентрик!

Свако може бити убијен. Ми смо демократска земља!

Отаџбина зове. Али, морам на утакмицу!

Пљачкаши траже паре, или живот. Зато је толико убистава...

Живим у Србији преко тридесет година, и тражим одштету за претрпљени страх!

Срећа нам се насмешила. Очигледно нас је заменила с неким.

Да ли сте за један комунизам? Даме бирају!

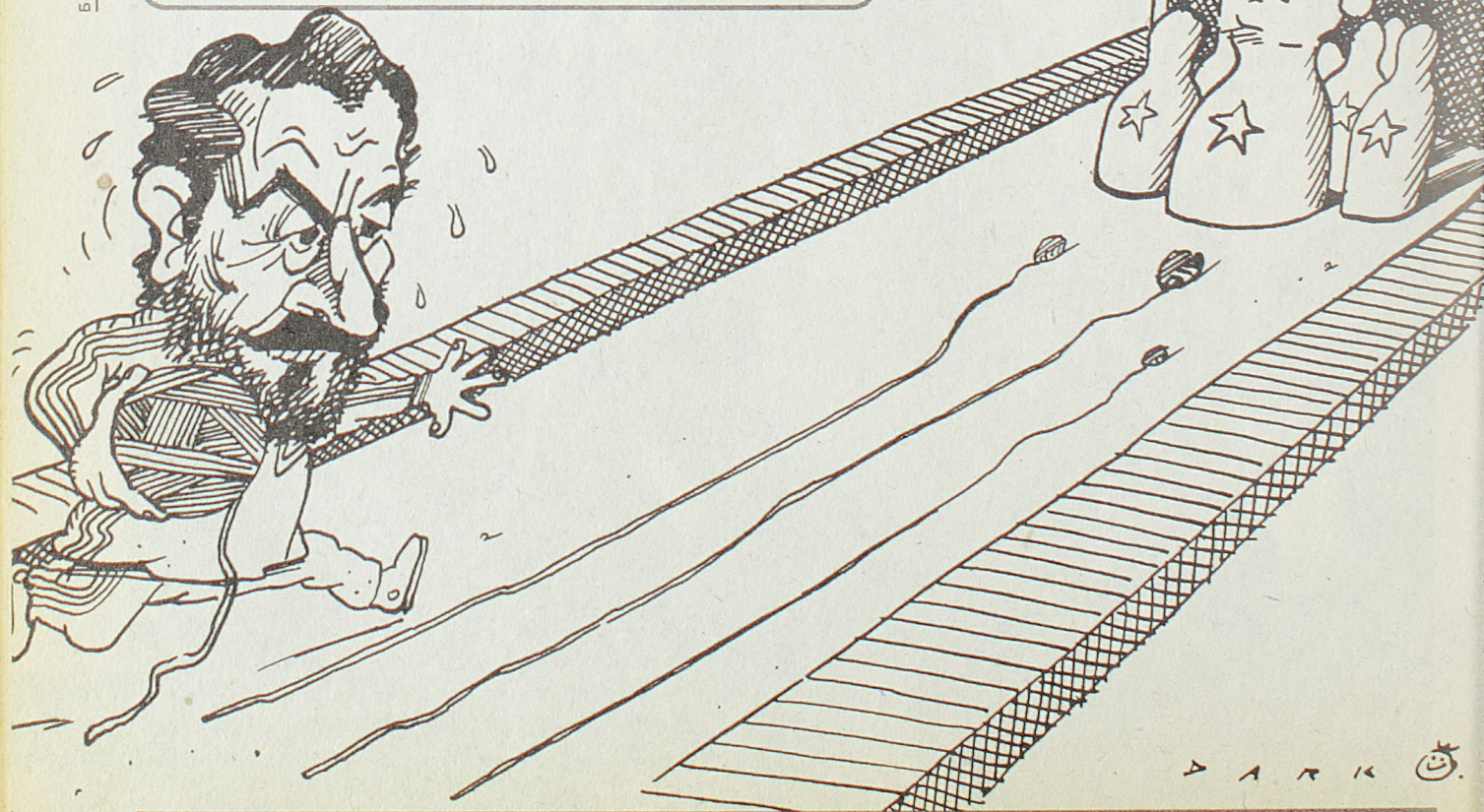
Они који демонстрирају против власти сигурно нису студенти. Прави студенти су се одавно иселили!

Претучени су и случајни пролазници. Нису пролазили дозвољеном брзином!

Слободан СИМИЋ

Карикатуре: Миланко КАЛИЧАНИН
Дарко ДРЉЕВИЋ

АТОМСКА СИЛА

Радивоје БОЈЧИЋ

Па, пошто сам постао члан свих партија, како парламентарних, тако и ванпарламентарних, како владајућих, тако и опозиционих, о чему имам уредна документа одлучио сам да се на следећим изборима кандидујем за друга Тита четврте Југославије.

Бићу ја први Србин - Тито, од доласка нас Срба на линију Карлобаг-Карловац-Огулин-Вировитица до данас.

Да бих ја постао друг Тито, потребно је да се испуне још неки услови.

То што сам члан свих партија, исто је као да сам члан једне те исте, па сам одлучио да одмах по доласку на власт, гломазни вишепартијски систем учиним примереним нашим специфичним приликама.

И прво што ћу да урадим биће формирање Социјалистичког савеза радног народа у који ће ући све странке, а само ћу једној партији да дозволим да се заталаса.

Биће то мој јединствени, што ће рећи једини Савез комуниста, као збир српских радикала, јуловаца и социјалиста.

И кад подвикнем:

-Пролетери свих српских земаља, уједините се, моћи ћу да рачунам на једно дугогодишње ћутање у будућности, а ако се, пак, неко усуди да зуцне, има да добије вербални деликт калибра девет милиметара, с леђа и непосредне близине.

Пошто средим стање у партијама, прећу ћу на сређивање стања у свим српским земаљама.

Како су многе од срп-

ских земаља за треће Југославије бесповратно изгубљене, на разне крајине, посавине, подриња, аутономне покрајине, ока у глави и сличну географију, на њих нећу моћи да рачунам ни помоћу Природно-математичког факултета.

Али, ако нећу моћи да рачунам на изгубљене, моћи ћу да губим постојеће српске земље.

Тако ће ми за стварање четврте Југославије остати следеће територије за губљење.

Прво пустош, звани Шумадија.

Па, Расција, санџак рашки.

Онда, Сријем, који зовем ијекавицом како би већ сад било познато у ком правцу ће да оде ова српска земља.

Онда Банат, јер код мене можда може да буде миле, али лале нема да буде.

Бачка. Па, бачка Срби, а бачка Маџари.

Потом, Мачва, а ту ће бити и Тимочка и Неготинска Крајина.

Као и јужна пруга.

Кад постанем друг Тито, државу ћу да направим тако што ће у њој одмах настати такво стање, да ће сваки од њених делова одмах пожелети да буде целина.

Као Тито, ја једну такву ствар нећу да дозволим, и има одмах да их сатрем због таквих тежњи, јер је овде сатирање у вођењу државе нормална појава, пошто је она пуна обећаних брда а ни долине у таквој једној ситуацији нису ретке.

И тако, не дозвољава-

јући никоме са стране да се меша у моје унутрашње послове, а дозвољавајући мешање искључиво унутрашњим пословима, ја ћу ускоро постати најновија атомска сила, јер ће ми држава, простом деобом доћи до величине атома.

Биће то први суверени, слободни, независни и целовити атом од великог праска до данас.

Чујем, међутим да има и неких протона, неутрона и електрона, па и још ситнијих честица које би могле да буду самосталне, независне, суверене и целовите државе које се неће повиновати диктату света.

Ако то постоји, ја сам као један будући Тито пот-

пуно спреман и за једну такву несврстаност.

Јер, није важно колика је држава, него да ли је она свој на своме.

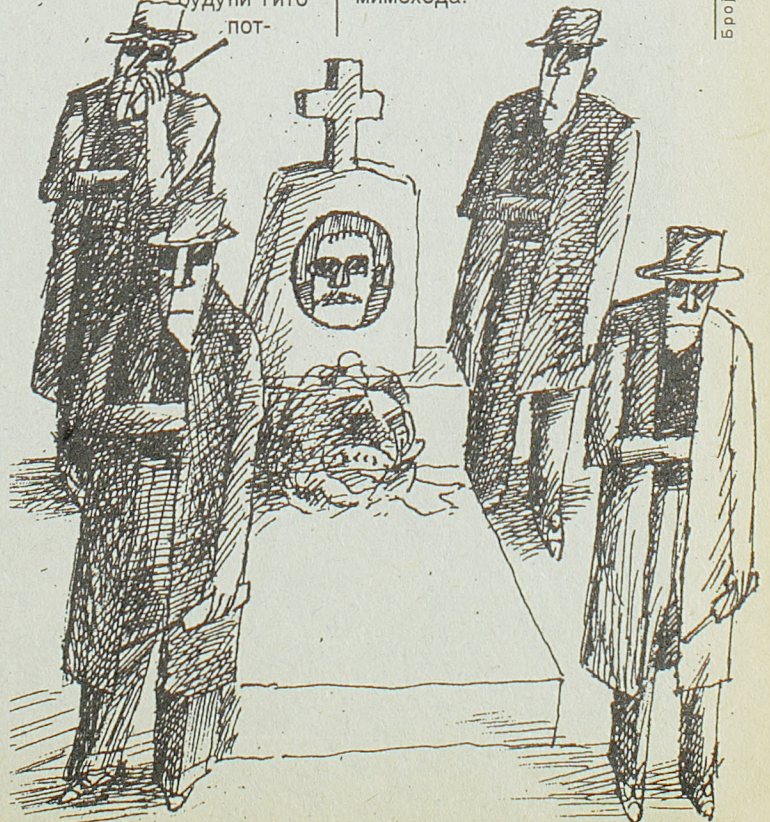
Шта вреди Кини што је онолика, Русији што је оволика, Америци што је и онолика и оволика...!?

А где је њима ово што сам ја створио?

Државу одавде донде, и оданде довде.

То је атомска, а то ће бити и неутронска сила само ако свет настави да ми ту, са свих страна, са истока, запада, севера и југа прича како ни Срби не би требало да буду мимо света.

Е, ја кажем да треба. Тако ми мимохода!

Карикатура: Мухамед БЕРЛЕК

ЛЕСТВИЦА ПОЛИТИЧКОГ УСПЕХА У СРБИЈИ

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ

ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ

ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ

МИНИСТАР

ПОМОЋНИК МИНИСТРА

СЕКРЕТАР

ЗАМЕНИК

О В О Н И Ј Е РОМАН РЕКА, ОВО ЈЕ ПОТОК ПРИЧА...

Сунце се с муком пробија кроз прозор друга Председника и нечујно спушта нежне, топле зраке на тепих подно ногу и папуча му, а кад овај спусти новине на столић поред фотеље, па устаде и крену да пије воде, да доспе виски, да завири мало у Речник политичких фраза и израза или да учини неки још значајнији, далекосежнији и овом напаћеном народу потребнији политички корак у дневној соби мрачног социјализма, сунце брже-боље повуче своје танке зраке и замаче за Облак у панталонама.

Председник, који је и иначе познат као човек који никад ништа не препушта случају, него увек чини све што може, и овог пута је учинио све то: попио је мало воде, досуо виски и са пуном политичком озбиљношћу заронио у Речник политичких фраза и израза, где под словом М, није нашао ни једне једине речи о човеку за кога је у новинама писало да се зове Маки.

- Па, добро, ко је онда тај? Ко је и чији је? - упита се гласно друг Председник и начини неколико историјских корака у правцу телефона, подиже слушалицу, па кратко рече:

- Шешељко.

Председник, наравно, није стигао ни да спусти слушалицу, а неколико да сачека да телефонције обаве свој посао, ревносно службе му већ дадоше везу са траженим и увек брзо нађеним Шешељом.

- Изволите, друже Председниче.

- Је ли, бре, војводићу...

- Ја сам војвода, друже

Председниче, а Војводић ми је нови помоћник.

- Добро, добро. То је твој проблем. Интересује ме само да није онај Маки неки твој билмез?

- Маки!?

- Онај из Ваљева, знаш га сигурно; веле да је неки сликар...?

- Оно мазало што је увртело себи у главу да има право да иште више слободе и правде, оно чупаво чудо

што подбуњује народ!? ...Није мој, мајке ми... То мора да је неко Вуково ђубре.

- Добро, Војо, добро. Ајд, у здрављу.

- Довиђења, друже Председниче.

Председник сачека да Шешељ спусти слушалицу, па ће суво:

- Вук.

- Не јавља се, друже

Председниче. Неће ни да чује за нас.

- Знам. Нађите га!

- Али, друже Председниче, истражили смо и утврдили: није ни његов!

- Маки?

- Маки. Није ни Вуков, није ни Шешељев, није ни...

- Није, није, није...! А чији је? Чији јесте?!

- Не знамо.

- Јавите се Влајку да вас смени!

- Ја сам Влајко, друже

Председниче.

- Стиди се, Стојиљковићу!

- Стидим се, друже Председниче.

- Стиди се још.

- Стидим се још, друже

Председниче.

- Ајде, Влајко, не претеруј. Зови ми сад Ђинђића.

- Већ сам га звао, друже

Председниче. Неће ни он да се јави...

Не диже слушалицу, а одбија и да дође; каже, зајебали смо га пре три године...

- Зајебали!? Ми зајебали!?

- Тако он каже, друже

Председниче. Али, проверили смо: није ни његов.

- Маки?

- Маки није ни Ђинђићев, ни Коштуничин, ни Вуков, ни Шешељев, ни...

- Па, ако није ничији, јесте ли га...?

- Јесмо.

- И нисте...

- И нисмо морали да се правдамо, никоме.

- А шта ћете сад кад вам је побегао?

- Како ви кажете, друже

Председниче.

- Како ја кажем!? Па, не могу ни ја

све! Не могу ја, Влајко, још и тим проблемима да се бавим. Немам ја времена за то... Ето, сам кажи, паметан си човек, сам кажи шта је народно незадовољство, шта је тамо неки Маки из Ваљева, неки Зоран из Ниша и неки Веља из Чачка, шта је неки ОТПОР из свих наших градова, шта су тамо неки пензионерски редови за улје, млеко, шећер и пензију, шта су тамо неки редови незапослених и гладних испред контејнера у поређењу са светским проблемима који мене опседају, у поређењу са незадрживим ширењем напредних идеја и истрајном и непоколебљивом борбом за коначну победу комунизма, у поређењу са визијом да наша црвена боја прекрије, да уједначи разнолики земаљски шар...?!

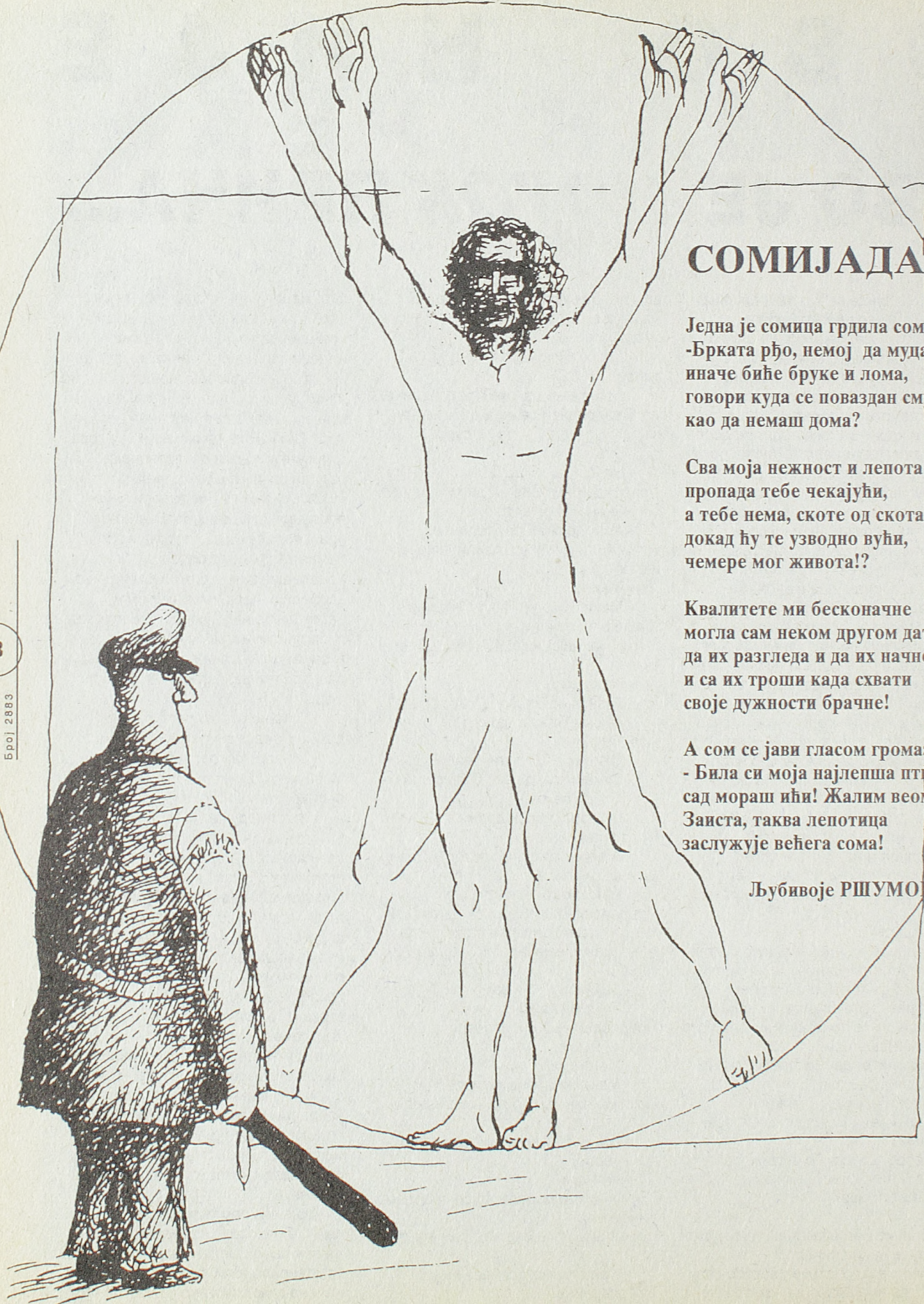
- О, како сте то лепо рекли, друже Председниче!

- Знам, Влајко, знам. И другарица Мира ми то каже, а то је за мене велико, велико признање.

- Јесте, друже Председниче.

Председник, који је и иначе познат као човек који никад ништа не препушта случају, него увек чини све што може, и овог пута је учинио све: попио је мало воде, досуо је мало вискија, са пуном политичком озбиљношћу заронио је у Речник политичких фраза и израза, консултовао се са лидером коалиционе странке, а преко шефа полиције и са шефовима осталих политичких субјеката у земљи, па - одредивши приоритете и редослед потеза - учинио значајне, далекосежне и овом напаћеном народу тако потребне политичке кораке у дневној соби мрачног социјализма, тј. вратио се у своју омиљену фотељу и поново узео новине.

Ово није роман река, ово је поток прича и, док се Председник одмара, да вам само шапнем да је сунце поново извирило из Облака у панталонама и нечујно спустило нежне, топле зраке на тепих подно ногу и папуча му.

СОМИЈАДА

Једна је сомица грдила сома:
 -Брката рђо, немој да мудаш,
 иначе биће бруке и лома,
 говори куда се поваздан смуцаш
 као да немаш дома?

Сва моја нежност и лепота
 пропада тебе чекајући,
 а тебе нема, скоте од скота,
 докад ћу те узводно вући,
 чемере мог живота!?

Квалитете ми бесконачне
 могла сам неком другом дати,
 да их разгледа и да их начне,
 и са их троши када схвати
 своје дужности брачне!

А сом се јави гласом грома:
 - Била си моја најлепша птица,
 сад мораш ићи! Жалим веома!
 Заиста, таква лепотица
 заслужује већега сома!

Љубивоје РШУМОВИЋ

МОЈИ СКУПОВИ

Скупи се нас милион, ма какви милион, два-три милиона, и почнемо да вичемо:

- Доле власт!
- Уа!
- Бандо црвена!
- Про-ме-не!

И тако једно пет-шест сати.

Милиција нас гледа с презиром, тешко јој што мора да носи онолику опрему на себи. Али, служба је служба, а дружба је дружба, а она мора да се дружи са нама демонстрантима.

Ваде марамике, бришу зној.
После нас разбију...

Не прође ни недељу дана, а ми опет. Скупи се нас једно пола милиона, ма какви пола милиона, једно седамсто хиљада, носимо транспаренте и вичемо:

- Доле власт!
- Уа!
- Бандо црвена!
- Про-ме-не!

Милиција нас гледа с презиром, сад већ искусна, тешко јој што носи ону опрему на себи.

Али, дружба је дружба, а служба је служба, па је и презир некако службен.

Ваде марамике, бришу зној, почешу се пендреком испод панцира...

Мало после, опет нас разбију.

За једно три месеца, скупи се нас једно триста хиљада, ма какви триста, триста тридесет и седам, прецизно је утврђено касније, носимо транспаренте, мегафоне, па опет почнемо да вичемо:

- Доле власт!
- Уа!

- Бандо црвена!
- Про-ме-не!
- Па још једном подвикнемо:
- Про-ме-не!

Милиција нас гледа с презиром, већ јој је тешко што мора да се креће у нашем сумњивом друштву, и то под пуном опремом, али, служба је служба, а дружба је дружба...

Ваде марамике, бришу зној.

А онда, да нас не би разбили, ми се разиђемо сами...

После једно пола године, скупи се нас око сто хиљада, ма какви сто, сто три хиљаде и петсто. Све фини демонстрант до демонстранта, не зна се ко лепши транспарент носи, не може да се оцени чији мегафон се даље чује.

- Па викнемо:
- Доле власт!
- Уа!

- Црвена бандо!
- Про-ме-не!

А милиција се зноји, под пуном опремом, тешко јој да нас контролише да тако великом простору, шта ли... Али, служба је служба, а дружба је дружба. Мора се.

И - онда нас разбију.

Е, али ни ми нисмо од јуче. И ми се досетимо, па после још пола године, скупи се нас једно двадесет хиљада, ма какви двадесет, тридесет и две.

Још смо финији, пробранији, боље опремљени технички и тактички. Па викнемо:

- Доле власт!
- Уа!
- Бандо црвена!
- Про-ме-не!

Па, пошто смо технички били супериорнији, поновимо им то још једном,

из грла, а не из микрофона:

- Про-ме-не!

А милиција стоји, гледа, осматра, прислушкује... Тешко јој под оним опремом, ту су и шлемови, и панцири, и пендреци. Брише зној. Али, служба је служба, дружба је дружба, а демонстранти, то јест ми, смо ми.

Онда се ми, онако, реда ради, разиђемо...

Кад, не лези враже, месец дана касније скупи се нас пет хиљада, ма какви пет, пет и триста, са транспарентима и осталим помагалима - пет и по! Грунемо:

- Доле власт!
- Уа!
- Бандо црвена!
- Про-ме-не!

Милиција под пуном опремом. Брише зној. Слуша паролу против власти, гледа нас демонстранте, гледа... А онда нас растури. Служба је служба, а дружба је дружба.

Јуче, скупим се ја. Онако, колико могу. Дрекнем:

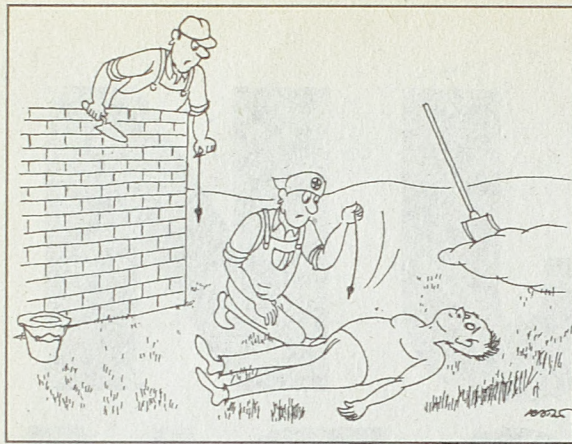
- Доле власт!
- Уа!
- Бандо Црвена!
- Про-ме-не!

Нигде милицije, бато мој. Нема службе, нема дружбе. Само један што је пролазио крај мене, промунља:

- Види кретена! Полудео!

Али, ништа за то. Не дам се ја тако лако. Наставићу и даље да се скупљам.

Па, кад се скупим ја милион, ма какви милион, ја два-три милиона, па почнем да вичем...

ПАСЈИ ЖИВОТ

У мом крају има много паса
Много паса разних људских раса
Ту доберман вреба из потаје
Да на газду нико не залаје
Има оних питбул теријера
Пред којим је сјајна каријера
Јазавичар у рупи на стражи
Рије, њушка, издајнике тражи
У рускога хрта ноге дуге
Он им служи место брзе пруге
Мерка булдог бандере у реду
Да залије газдину победу
Са пудлом се Вучјак гложи вазда
Ко да буде место газде газда

Па кад видим која је то фела
Боље да сам обична цукела!

Драгутин Минић Карло

СРПСКА ПЕСМА

Милица КРАЉ

Јагње божје, црно
Срби су у рату.
Невестице, зрно,
Омча нам о врату.

Спасавај се, бежи,
Сакриј се од звери.
Црно иње снежи
Из паклених двери.

Склони сестру, дете,
И матер и оца.
Крвник мрежу плете
Главама са коца.

Љевишка, Дечани,
Српске звездарнице.
По гробљима Срба
Газе биволице.

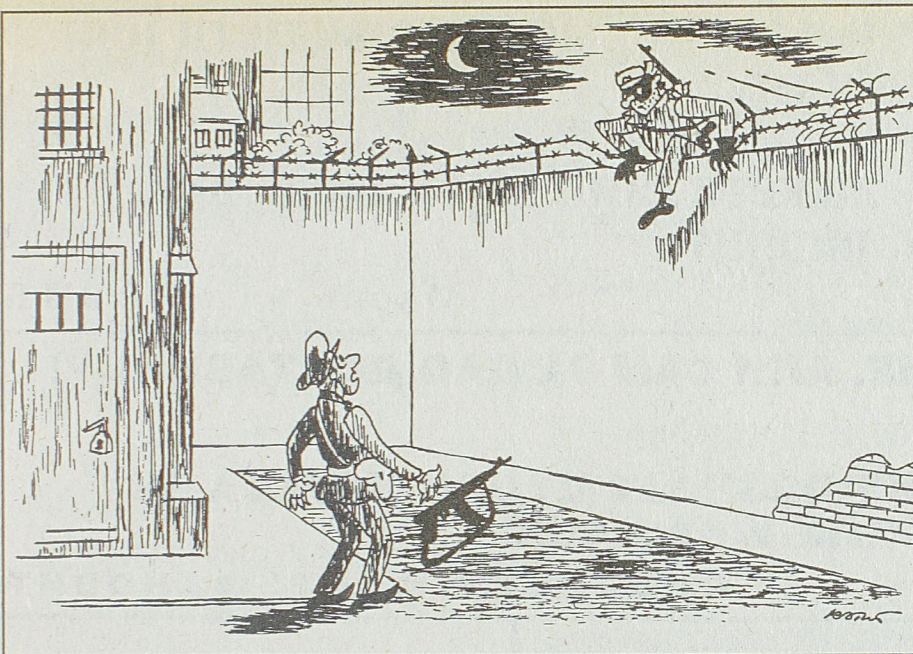
Где су Обилићи,
Девет Југовића?
Само црни тићи,
Спаљена огњишта.

Где Царе Лазаре?
Топлица Милане?
Царице Милице?
Слуга Голубане?

Ови што осташе,
Србијом што ходе,
Понор ископаше
У јаму нас воде.

Згажене иконе,
Попљувани свеци.
Мртва звона звоне
Уништеној деци.

Јагње божје, црно:
Благослови! Спаси!
Макар једно зрно.
Српство не угаси!

НА ИВИЦИ МАРИЦЕ

Пише Драгутин Минић Карло

ПИРАТИ

Па, шта ако пиратске телевизије краду филмове!
Ко им јебе матрикс.

ВРАГ

Богами, Хаг је однео шалу.

ГАСОВИ

Ту нешто смрди. Свако пуштање руског гаса републичка
влада наплаћује градској.

МУЖА

Толико нас музу, а нигде млека!?

МАРКА- ДИНАР

Док се раскусурају црногорски владика и српски књаз,
оде држава.

ПРАВДА

Просветарима који су штрајковали смањене плате. Па,
шта хоће, мање су и радили.

СНАГА

Одувек смо желели да имамо јаку државу. Зашто се
онда жалимо да је режим јачи од људских права?

ТИШИНА

Народ је већ почео предизборну ћутњу. Буни се у себи.

"Америчку љепоту" можемо видјети још само - на филму!

*

У животу лажете само двјема особама:
жени и полицајцу!

Мирко АСАНОВИЋ

КУПИЛИ СУ И МЕНЕ. АЛИ САМ ЈА ДАО ДОСТАВНИЦУ!

*

ШТЕТА ШТО НАМ НЕ ПОЗНАЈУ ДУШУ! МОЖДА БИ
НАМ СЕ ПРИДРУЖИЛИ У КАФАНИ.

СЛОБОДАН М. СТЕФАНОВИЋ

Има право на
своје мишљење,
и обавезу да
спроводи туђе!

Невен ШИЈАКОВ

У ШКОЛИ
ЦВЕТАЈУ
РУЖЕ ЈЕДИНО
УЧЕНИЦИМА
ПОЉО-
ПРИВРЕДНЕ
ШКОЛЕ!

ПЕТАР ЈОВАНОВИЋ

ИНФОРМИСАЊЕ УЗ РАЗГОВОР

ЗОРАН БОГДАНОВИЋ

НЕПРИЈАТЕЉ НЕЋЕ ПРОЋИ. ИМАМО МИРОВНИ
УГОВОР - КО ВРАТА!

*

РАСИПА ТАЛЕНАТ. ПИША УЗ ВЕТАР!

*

БАТИНА ИМА ДВА КРАЈА. ТО НАС ЈЕ ДОТУКЛО!

*

ПРОШВЕРЦОВАО САМ ПОТРОШАЧКУ КОРПУ.
НИСАМ КУПИО НИШТА!

*

ИНФОРМАТИВНИ РАЗГОВОР: ШТО ЗНАШ -
ЗНАШ, А ШТО НЕ ЗНАШ - ЗНАШ!

**У РАДУ НЕ МОЖЕМО ДА СЕ УГЛЕДАМО
НА ЈАПАНЦЕ. БИЈЕ НАМ СУНЦЕ У ОЧИ!**
МИЛИВОЈЕ ЈОЗИЋ

Ја им не бих забранио
излазак из земље,
него повратак у њу!

*

Направио је уни-
верзитетску каријеру.
Предаје морално-
политичку подобност!

*

У трци до циља није
важно да имаш доброг
коња, него да не
испустиш дизгине из
руку!

*

Мислим о овоме што
нам се дешава, а ово
што нам се дешава -
не да ми да мислим!

Владимир КУСОВАЦ

Гледао бих ја нашу ситуацију
и са ведрије стране,
али - не дају ми визу!

*

Имао сам петицу из математике,
а сад се најезим кад
видим рачун!

Жарко ПИНТАРИЋ

**СВИЦИ ЗЛОУПОТРЕБЉАВАЈУ НАШ
МРАК ДА СКРЕНУ ПАЖЊУ НА СЕБЕ!**

МИЛЕН МИЛИВОЈЕВИЋ

Карикатура: Томислав КРАУПА

Ми морамо да пристанемо на уступке,
јер на то имамо право као победници!

*

Овде се не ради само о кршењу закона.
У питању је отворени прелом!

Живојин ДЕНЧИЋ

**ЈАДНИ МОЈИ ПСИ... КАДА ДОБИЈУ КОСТИ
ОД КОМШИЈА ЈА ИХ ПРВО ОГЛОЉЕМ!**
РАДМИЛА ВЕЉКОВИЋ

Александар БАЉАК АФОКАЛИПСА

Били су то демократски процеси.
Свима је било суђено.

Једни добро чувају власт,
а други морају добро да је се чувају.

Нисам вас преварио,
него сам се предомислио!

И после Тита - Тито!
Ето шта је Броз доживео.

Крвави сукоб је окончан.
Победио је дух толеранције.

Вођа је повукао мудар државнички потез.
Одутао је од свих својих планова.

Да ли ћете проблеме решавати мирним
путем или политичким средствима?

Нема демократских промена без батина.
И демонстранти то могу да потврде.

Сведоци желе да чују званично тумачење
догађаја да би могли
да комплетирају утиске.

Судимо по кратком поступку
да би што више људи могло
да дође до правде.

Љубав је слепа. Зато је водимо.

Карикатуре:
Миодраг СЕКЕРЕЗОВИЋ
Гане МИЛАНОВИЋ

ЕПИГРАМИ

Драган ШУШИЋ

ПУТОКАЗ

Ми смо путоказ свету,
на своју штету!

ПОДЕЛА

Кад је била подела злодела,
наш је Коста заграбио доста!

ВОЂЕ

Откако смо се родили,
водили су нас, водили...
Никада нису престали;
и тако смо - нестали!

ТРЕБА СТАТИ...

Треба стати па гледати,
кад ми редове збијемо,
па почнемо да се бијемо!

ПЕСМА О КИЧУ

Све је кич.
Само пич
није кич!

ОВА ЗЕМЉА

Ово је земља народа радног,
и јадног!

О ЦАРУ И УСПАВАНОМ НАРОДУ

Мира ЈУРЧИЋ

Било је то не тако давно, готово скоро, ако не и ових дана. У једној малој краљевини владао је цар, император, фараон, диктатор и уопште, калиф над калифима. Он је, као и сваки моћни тиранин, пуно волео свој народ, а народ ко народ, стока другим речима, није имао разумевања за толику бригу и наклоност.

У тој све мањој и мањој краљевини народ је живео срећно, јер горе није могло. Није морао ни о чему да брине, јер су постојали људи који о свему воде рачуна, а на које краљ није штедео паре. За једног мудрог вођу, какав он сигурно није био, није смело бити изненађења. Зато се он, не чекајући да било ко насрне на суверенитет његове земље, потукао са свим својим комшијама и победио их у крви сопственог народа. Слава је дошла заслужено, спонтано, готово ничим изазвана. Од овог ударца славе и главу страдале су многе народне главе које су покушале да мисле својом главом. Привилегију да бије свој народ шкрто је чувао за себе, неко време, а онда је то алтруистички препустио целом свету.

Толико је волео своју земљу да се из ње нигде није мицао, а богами, ни народу није било ништа лакше да из ње изађе. О томе да је овај народ био глас да су најсрећнија нација на свету, не мора се посебно наглашавати. Тај глас их је толико био, да батине практично нису ни престајале.

Није могло да се деси да неко тамо, негде далеко, нешто зучне, а да краљ то не сазна. Цар, фараон, био је у сваком погледу идеалан и савршен и, као таквог, овај незахвални народ га није заслуживао.

Да бајка не би била фалична, мора да постоји и краљица. Е, то је тек прича за себе, а против свих. и она је имала своје чаробно огледалце, а богами и ловца који је често, по задатку, ишао у шуму. Народу је најтеже падало питање: кога више волиш, краљицу или краља?

У овој бајковитој земљи људи су живели у кулама од карата, ни на небу ни на земљи, све у свему - врло небески. Логично је да су се и хранили ваздухом. И сви су били јако срећни, и птице и цвеће, а тек предмети.

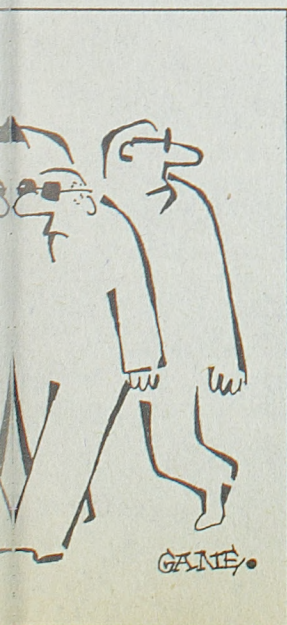
Али, као и у свакој бајци, и

над овом надасве земљом срећних људи, једног лепог дана, надвише се тамни облаци. Уморни од лепог живота и растерећени свих проблема, људи почеше да падају у сан дубок једну деценију, мада није речено да неће бити и дуже. Позаспаше тако милиони људи, а неке које није хватало сан су напрасно успављивали. Будни су смели бити само они што будно мотре на свог вођу, јер са оваквим народом никад ниси био начисто: часком је неком могло да падне на памет да излије своја осећања на оца нације.

Како је народ спавао, тако се око њега почела хватати прашина, паучина, а богами и жабокочина. Цар звани краљ, јако забринут за свој народ, расписа јавни проглас којим тражи витеза, неустрашивог борца и јунака који ће му из мртвила раздрмати народ.

Кажу да је проглас још увек на снази, па витезови, јавите се.

Једно је сигурно: оном ко пробуди царев народ, неће припасти рука царева кћери за жену!

РАДО ГЛАВИ

Горан ДОКНА

Сазнао сам ко ми ради о глави. Дајем главу да је он!

*

Порастао му је углед у народу. Још мало па ћеда прохода...

*

У току истраге пронађена је рупа у саксији, што ће допринети расветљавању злочина!

*

Млади мајмуне, еволуција је пред тобом!

*

Не могу да вам причам о слободи изражавања. Везао ми се језик!

ЈА, ПА НЕКО ДРУГИ

Колико је ружно почети причу "ја сам био..." или "ја, па, ја"... пак, "ја, па, ти", а још горе "ја, па нико"....
Зато, ја о себи нећу ништа да кажем.

Ја сам веома скромна особа.

Ја не волим да се хвалим.

Ја бих дао све на овом свету да се нико не потужи на мене.

Ја знам да сам најбољи.

Ја знам да ме највише воле.

Ја то чувам само за себе.

Ја од људи за то не тражим ништа.

Ја сам толико скроман да се само о томе прича.

Ја сам због своје скромности свуда омиљен.

Ја сам познат само по добру.

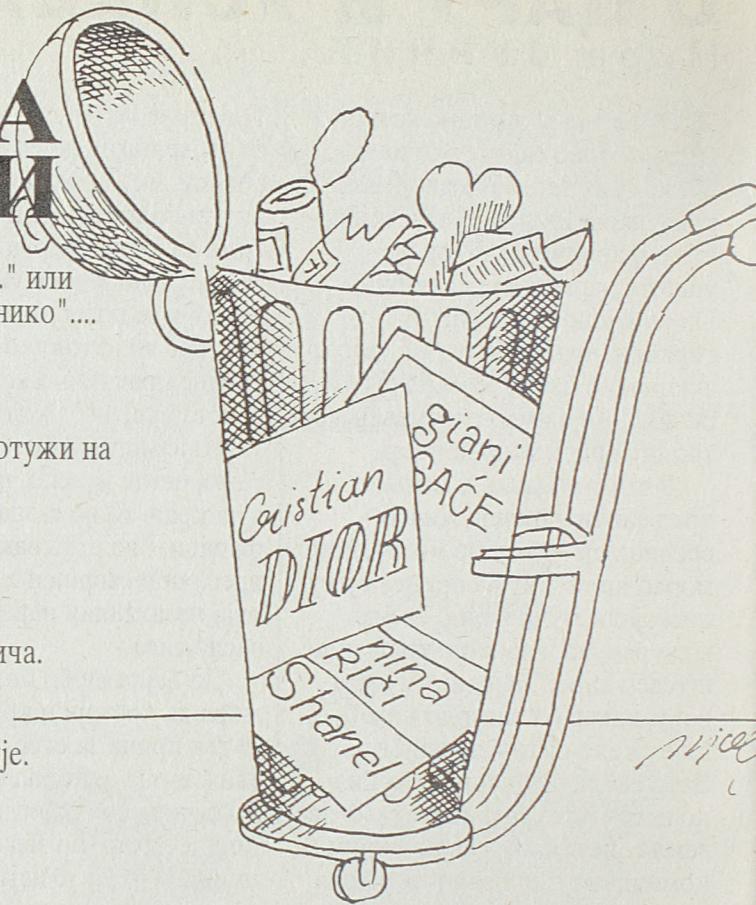
Да сам ја најбољи нема потребе да се доказује.

Ја кад кажем, то је довољно.

Иза тога не стоји било ко, него ја.

Ко сам ја и ви знате.

Мени је само да не буде "ја, па, ја".

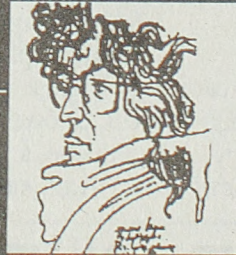

Нада СЕРДАР

16

Број 2883

БАЛКАНСКИ НЕРВЧИК

Зоран
РАНКИЋ

У мојој кући, на жалост, није
висио ни један од наших
владара.

Ни сита уста не говоре.

Да би икад ишта био, не
смеш никад ништа бити.

Што хоћу морам, што морам
нећу.

Кукавице побегоше само ми
храбри омадосмо да се
бојимо.

Ко говори да не би мислио,
нека пева да не би говорио.

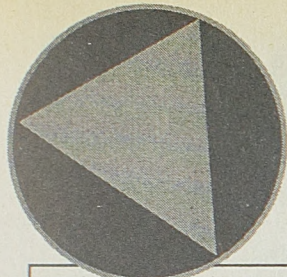
Кога нађу тога и траже.

Требало је, пријатељу, пре
него си се поклонио да
размислиш да ли ћеш моћи
да се исправиш.

Глуп глумом паметан.
Паметан паметном глум.

Неки Срби мисле да је довољно
што су већи Срби од
Папе.

Када се са кровова руше
снегови идите средом, а не
уторком или четвртком
улице.

1

ОПИС АНЕ
РЕЉИЋ, БРАТА
И НЈИХОВИХ РОДИТЕЉА

Ана Ређић је врло тешко
собрајати.

Нјен отац је прво оспорио
као и мене писца, а онда сам
се извињава. Нјена мама је
много нервозна јер хоће да
све буде по нјеном, а сваки
одговор мамин Ана је можда
и не може. А када се Ана

1- Koska Caddesi Koska Apt. No.43 Kat.1 (libal Hotel Karjasi) LALELI-IST.
Tel: (0212) 518 99 09 Fax: (0212) 518 23 99
Sifho Gsm: 0532 446 03 09 Harun Gsm: 0532 569 29 39
2- Michatpaşa Caddesi Büyük Haydar Efendi Sok. No.25 BEYAZIT-IST.
Tel-Fax: (0212) 518 23 99

НАЈУТИ ЗБОГ ОДГОЉОРА
СКАЉУЋИ ОД БЕСА ОДЕ У СВОЈЕ
СЕБИ И МУМКА У СЕРИ.

То је чувени новинар, по
нје гови и ређића, као светски
ЉЕВЕК УПИТА ~~НЕ~~ „ДА ЛИ СИ СЕ
ТИ ТО НАЈУТИЦА?“ Онда Ана
почиње да плаче док је тата
млати. Онда Ана врштећи га
пита: „ПА ШТА САМ САД УРАДИЦА,
А НЈЕН БРАТ ПАЗЉИВО ГЛЕДА И
ЧЕКА ДА ДОБИЈЕ СВОЈ ДЕО БА-
ТИНА И СНИШЈА ШТА ЋЕ ДА НА-
ПИСЕ. КАДА СУИ ОВД ПАЗЉИВО

1- Koska Caddesi Koska Apt. No.43 Kat.1 (libal Hotel Karjasi) LALELI-IST.
Tel: (0212) 518 99 09 Fax: (0212) 518 23 99
Sifho Gsm: 0532 446 03 09 Harun Gsm: 0532 569 29 39
2- Michatpaşa Caddesi Büyük Haydar Efendi Sok. No.25 BEYAZIT-IST.
Tel-Fax: (0212) 518 23 99

2

НИКАД НИЈЕ РАНО ДА СЕ ПОЧНЕ БОРБА ЗА СЛОБОДУ

17
Број 2883

3

САСЛУШАЈУ ИЛИ ПРОЧИТАЈУ БРАТУ
ЋЕ РЕЦИ ОТАЦ: „ЈЕБЕМ ЛИТИ
МАЈКУ, ЗНАШ ОВАКО ДА НАПИС-
ЋЕ, А УШКОЛИ УРАС СВЕ ЈЕДИ-
НИЦЕ.“ А СЕСТРА ПОЧИЊЕ СВАДУ
ДОК МАЈКА ГОВОРИ ДА СУ И
ТРЕБАЛИ ДА ЈЕ ИСТУКУ ЈЕР
СЕ КУЋИ УРАСА У ЧЕТРИ САТА.
КАДА У СТУВАТИ МАМА УВЕСА,
ПА КАЖЕ У ПЕТ САТИ УЈУТРУ
ЉЕВО САМ НАПИСАО ДА БИ МОГЛИ
ДОВИТИ МАЛО ВИШЕ СЛОБОРЕ
ТО ЈЕСТ ДА МАМ РОДИТЕЉИ НЕ

1- Koska Caddesi Koska Apt. No.43 Kat.1 (libal Hotel Karjasi) LALELI-IST.
Tel: (0212) 518 99 09 Fax: (0212) 518 23 99
Sifho Gsm: 0532 446 03 09 Harun Gsm: 0532 569 29 39
2- Michatpaşa Caddesi Büyük Haydar Efendi Sok. No.25 BEYAZIT-IST.
Tel-Fax: (0212) 518 23 99

ПРЕТЕ ДА ЋЕ НАС УБИТИ.

НАПИСАО ПРАДЕ РЕЈИЋЕ У ТЕКСТУ
ОРИСАН КАО БРАТ.

Раде Ређић (11),
ученик петог разреда Основне школе
Филип Кљајић у Београду

4

1- Koska Caddesi Koska Apt. No.43 Kat.1 (libal Hotel Karjasi) LALELI-IST.
Tel: (0212) 518 99 09 Fax: (0212) 518 23 99
Sifho Gsm: 0532 446 03 09 Harun Gsm: 0532 569 29 39
2- Michatpaşa Caddesi Büyük Haydar Efendi Sok. No.25 BEYAZIT-IST.
Tel-Fax: (0212) 518 23 99

Н О М А Д И

Узели су нам све. Да не би живели расипнички!

Сити СМО СВЕГА. Наши животи, према томе, зависе од пробаве!

Овако МОЖЕМО годинама... Али, како издржати до сутра!?

Код толико плача било би дегутантно форсирати било који зид!

Ми смо номадски народ. Селимо се **ЗА СТОКОМ!**

Веселин МИШНИЋ

Д В О Ј К А

Преци су нам јели златним кашикама.
Потомке чекају кинески штапићи!

Нема добре радње без правог глагола!

Свјетлана РАШИЋ

ВАЉАЊЕ

Па нека неко каже да име није и судбина човекова!

Тај Ваљаревић, иначе рођени Ваљевац, није знао шта ваља, мислили су људи. Саветовали су га да учи, поготово језике, и поготово што је ваљао оно франсуско Р. Говорили су му да би, једног дана, могао постати и министар или потпредседник владе... Ништа. Тај се запутио у Севојно и запослио у Ваљаоници бакра.

Разваљивао се од посла, а плата није ваљала. Зато Ваљаревић покупи кофере и - право у Београд. Ваљао је фармерке на Зеленом венцу и добро пролазио. Касније, почео је да ваља дрогу и још боље је пролазио. Наваљао је пара ко блата. Једино је одбијао да се ваља по нашем политичком блату.

Онда се једног дана Ваљаревић одваљао ко зна где.

Сигуран сам да живи као гроф негде у Ваљадолиду и да се ваља од смећа кад се сети како су му говорили да то што чини - не ваља.

Др. Минић Карло

АФОКРИФИ

Р а д о м и р
Ј о в а н о в и ћ

За људски век просечан
Србин направи двоје
деце и три Југославије!

Како јављају радиоама-
тери, на Косову и даље
функционише правна
држава!

Цео свет је против нас.
Више немамо с ким ни
да ратујемо!

Прешли смо на најриг-
орознију дијету. Једемо
колико год можемо!

Да нисмо победили
НАТО снаге, могли смо
тражити одштету
од агресора!

Избори су узбудљиви
само још за бираче.
Једино они не знају
унапред резултате
избора!

На демонстрацијама и
митинзима није еконо-
мично бацати сузавац.
Ситуација је ионако за
Богу плакати!

Карикатура: Игњат ГАТАЛО

И В К О В Е С А Л В Е Ивко МИХАЈЛОВИЋ

Лично сам оптимиста, али ово не води ничему!

Добио сам по носу. Довољно за почетак информативног разговора!

У одбрани свога достојанства не постоји понижење које ми нисмо у стању да отрпимо!

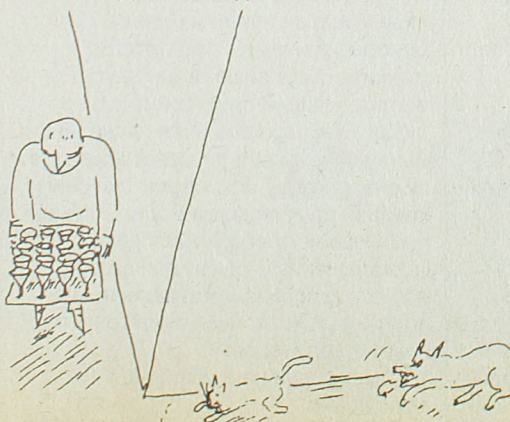
Учимо се лепом понашању. Знамо кога прво треба опсовати с љубављу!

Окрнути смо раду. Он је предмет нашег интензивног размишљања!

19

Број 2883

Карикатура: Влада МИЛИКИЋ

Т Р И Л И Н Г

Драган МАТЕЈИЋ

У априлу је Ускрс, па у мају Ђурђевдан, у јуну Видовдан. А шта имамо у јулу? Паре!

Зар да нам због некаквих факултета поправни домови зврје празни?!

Дугове учињене на моје име не признајем, и молим жену да ми се не врати!

ЦРНОГОРСКЕ ПОЛИТИЧКЕ (НЕ) ПРИЛИКЕ ГЕРХАРД ГЕЗЕМАН ПО ДРУГИ ПУТ МЕЂУ ЦРНОГОРЦИМА

Сад кад су се мало стишале страсти и кад се са одређене временске дистанце оцјењују сва бурна догађања око извођења представе ДЈЕД МАРКА МИЉАНОВА више је него очито да појава овог Килибардиног драмског мртворођенчета није случајна и не изненађује. Он већ дуже времена континуирано, систематично и упорно врши ревизију наших историјских, духовних и културних вриједности рушећи и одстрањујући све оно што није на фону помодних евроатланских укуса и интереса. У тој акцији еманципације нашег наслеђа, некритички, а често и грубим фалсификатима, много тога из наше баштине олако се оглашава ретроградним и анахроним и немилосрдно избацује из наставних планова, уџбеника, лектира у чему министар Кујовић има незамјенљиву улогу. И споменика је превише; ницали су као печурке после кише. Предузете су мјере да се то сведе у реалне оквире у складу са свјетским стандардима. Рушење је у току. Нешто мало историјског наслеђа ипак ће бити сачувано. Унаточ томе што ће нас то непријатно подсећати да смо некад били дио тог озлоглашеног Балкана. После ригорозне селекције тај фонд треба депоновати на неко скровито мјесто. Најбоље у музеје. Тамо иначе нико не улази.

Овога пута, са пуно разлога, на Новаковом тапету нашло се чојство и јунаштво наших предака. Оцијенио је да ове врлине, толико својствене овом народу морају проћи кроз процес демистификације. У противном на нашем путу у пацифистички свијет били би оптерећени великим баласом. У том свијету чојство је непозната категорија, а ни о јунаштву немају

много боље мишљење. Бекон је тврдио да је храброст слијепа и да су јој родитељи грубост и незнање. По Емерсону јунаштво је досадно. Волтер није волио јунаке, јер они стварају превише буке. Наполеон је, истина, упозоравао да храбре не треба хинити, али: познато је како му се то на крају обило о главу. Њихово данашње поимање јунаштва дио је високософистициране технологије ратовања: очи у очи са противником на раздаљини од бар петнаест хиљада метара. И како би то изгледало да се сад неко од наших државних великодостојанственика нађе у друштву новопечених црногорских пријатеља и добротинитеља Медлин, Кука, Весли Кларка, Вокера, Солане, Роберсона и почне причу о моралу, достојанству, чојству и јунаштву својих предходника. Било би умјесно као кад би запјевали у кући покојника. Тешко је и замислити какав би израз лица добиле оне и иначе до зла бога блазиране и изопачене фаце. То би се оправдано могло схватити и као провокација и стављање на знање да и ми дижемо главу и да би могли постати некооперативни као неки ту из окружења. Благовремено је Новак схватио да се то мора предуприједити. Новак је човјек са визијом.

У вријеме највеће гужве око премијере његове представе, кад су 4.000 полицајаца штитиле аутора и извођаче од гнијева народа и кад су о томе медији данима нашироко извјештавали, ја, ваљда под утиском свега тога, усних чудан сан. Сањам да се јавио Герхард Геземан. Обрадовао се, каже, кад је чуо да се код нас поново много говори и пише о војводи Марку. О црногорским јунацима и сам је пуно писао, а све ово што се сад

код нас дешава подстакло га је да се поново лати пера. Само, сад би, каже, писао о чојству и јунаштву данашњих главаша, насљедника својих славних претходника. Због старости не може поново у Црну Гору и моли помоћ. На први мах се осјетих срећним и поласканим што ћу моћи помоћи нашем освједоченом пријатељу. Међутим кад мало боље размислих обузме ме нека зебња. Што се чојства тиче био сам начисто: та травка овдје већ поодавно не ниче. Ми смо се о свом јаду забавили, не можемо одбранили ни себе од себе а камоли другог од себе. Кад је у питању јунаштво био сам сигуран да ту неће бити никаквих проблема. Докопах се оловке и папира и кренух са мало ширим избором. Прва мисао ми би Свето Маровић. Ранко Кривокапић, Иличковић, Пецо Поповић, Вуле Мараш. Гувернадур Миомир Мугоша. Јуначина Минићу Вучина. Војин Ђукановић, бог анђела заборавио. Срце лава у Ђурђевца Сава. Парача, од Цетиња града бијелога. Кад мало застadox и погледах на списак нека горчина и туга ми се обавише око срца. Нико ни налик на јунака. Одговорих човјеку. Тога што Ви тражите овдје више нема. Други вјетрови нашим просторима данас дувају. Оно што смо били, више нисмо. Денацификација и расцрногорчења је цијена уласка у космополитски свијет, креиран по најновијем моделу. Јунаци нам више не требају. Нас брани НАТО. Промијењени су укуси. Јунаци овог доба су удворице, лижисахари, иноплаћеници, квислинзи, полтрони, марционете, колаборанти.

"Црногорци не љубе ланце" - архивирано.

Драго БОЈОВИЋ

ОТВОРЕНО ПИСМО ДРУГУ САВИ

Друже Немањићу,

Обраћамо ти се, јер си на Врачару изгарао за слободу наше отаџбине СР Југославије. Твој пример послужиће генерацијама као путоказ како се брани независност, слобода, територијална целовитост земље и миротворна политика нашег председника.

Злочиначки агресор је хтео, твојим спаљивањем, да уплаши наш мали и слободољубиви народ, али је изазвао већи пожар, као и овај последњи агресор, против кога се дигао сваки патриота, изузимајући стране плаћенике и домаће издајнике, којих је, као што знаш, било и у твоје време.

И што нам најтеже пада, ови домаћи издајници и верски фанатици позивају се баш на тебе, као да им није јасно како је твоја спољна политика веома слична овој, коју води наш врховни командант. Уопште узевши, вас двојица се веома слични- обојица сте заштитници вукова, а и поставили сте своју браћу на високе положаје. И тако даље, и тако даље..

Да си се ти, друже Немањићу, угледао на нашег вођу, не би запао у сујеверје, не би идеолошки скренуо у монархизам и нашао би себи прикладну другарицу, која би те, дан и ноћ, мотивисала на још веће подвиге.

Ипак, друже Саво, ми ти одајемо признање и предложићемо врховном команданту да и теби, посмртно, додели коју медаљу, мада је њихов број ограничен на свега неколико милиона. Предложићемо, тако:е, да се једна стручна школа на нашој општини назове, не онако декадентно Свети Сава и шегрт, већ прогресивно Друг Сава и ученици у привреди.

То би можда обесхрабрило ове твоје данашње колеге, просветне раднике, који ем примају паре из иностранства, ем траже плату и у динарима.

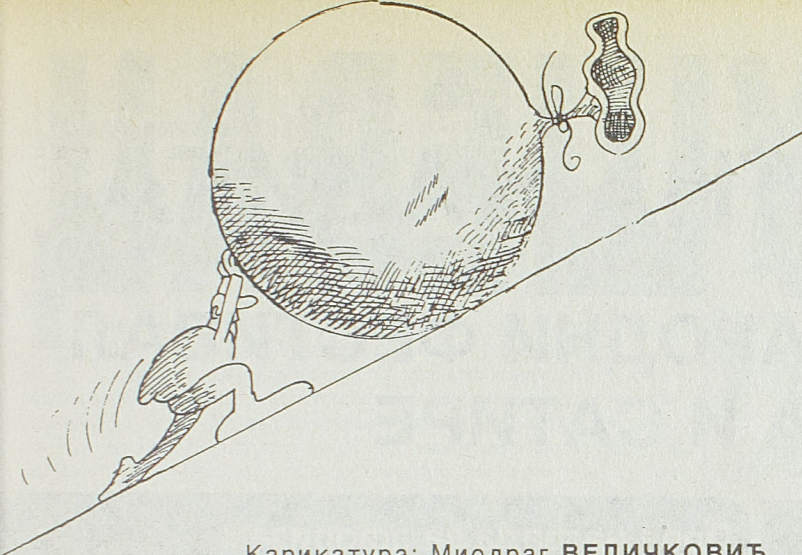
Другарски поздрав

Подмладак Удружења пензионера левих партија

Писма се докопао Др. Минић

Карикатура: Града ОНИЧИН

Карикатура: Миодраг ВЕЛИЧКОВИЋ

ШАРЖЕР У МОЗГУ

Расписују **изборе**. Опет
рачунају на нашу оту-
пелост!

Да не би променили себе,
промениће свет!

Нашој победи се у зубе
не гледа!

Кичма нам је несавитљива.
Зато пуца!

Исперу ти мозак, па те
почисте!

Бити први и у Првом
светском рату трећег
миленијума!

Бане ЈОВАНОВИЋ

ДЕЖУРНИ ЗМАЈЕВИ

Миле СТАНКОВИЋ

Свуда у колони пристижу *Демони*
у наше крајеве шаљу нам *Змајеве*
Узалуд се баје где стигну *Аждаје*

Где год су *Сатири* из њих претња вири
домаћи су *Лари* опаки домари
Биће места *Кризи* где стигну *Емјизи*
уз клете *Менаге* остасмо без наде

Сфинге рингераја биће ту белаја
а могу се наћи и страшни *Здухаћи*
Понеки проблеје кад спазе *Пиџмеје*
Чуј изнад плафона трупкање *Грифона*

Ко зна шта ти смера опака *Химера*
све подиђу мравци где бану *Псоџлавици*
Опасна је зона крај *Аксар ијијона*
а *Базилик* змија страховито зија

Негде су у моди грозни *Хијојоди*
а на свакој страни зинуле *Немани*
Тешко људској лози где су *Једнорози*
а зло нам се лепа и где су *Акреји*

Када се *Монсируми* приближују *Чуми*
ту нема спаса у пољу и шуми
Бежи преко баре кад спазииш *Уйваре*
Тифоне Сулене Тријоне Сирене

Све се живо спута кад *Змај* себе гута
тешка чуда прави и *Змај Вишеглави*
Змај Воде и *Вајре* све около сатре
ал је и без главе оличење страве

Ти што нас не трпе у оквиру лепом
шаљу нам *Ђаволе* са претећим репом
У свакоме крају свет робује *Змају*
а увек је била несташица *Вила*

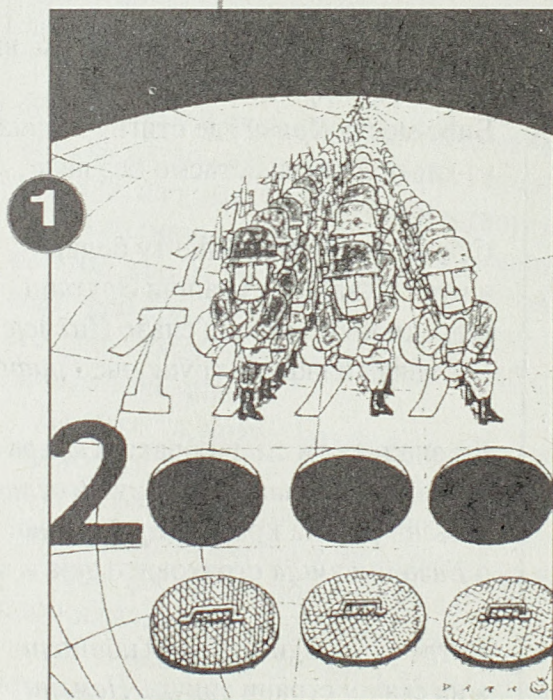
Како нека жртва сад потајно суди
страшнији змајеви постадоше *Људи*

VIII

КРУШЕВАЦ "ЗЛАТНА КАЦИГА"

МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ХУМОРА И САТИРЕ

Прва награда за афоризам

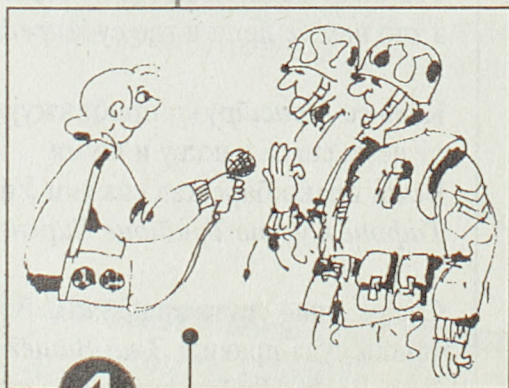
**А ПЛАУДИРАМ
НА СКУПОВИМА.
НАПЛАЋУЈЕМ САМО РУКЕ!**

Нинус НЕСТОЋРОВИЋ

Друга награда за афоризам

**ЗА МАСКЕНБАЛ САМ СЕ
СПРЕМАО У ПОЛИЦИ-
ЈСКОЈ СТАНИЦИ. НИКО
МЕ НИЈЕ ПРЕПОЗНАО!**

Драган ОГЊАНОВИЋ

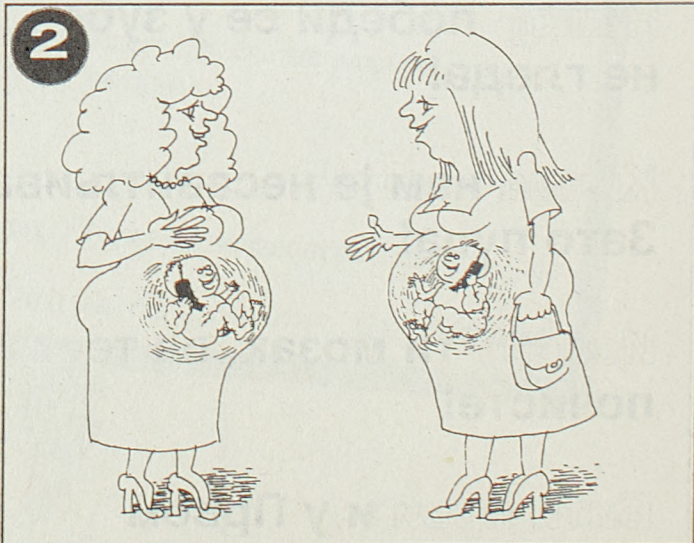

"Finally, Kosovo is multiethnic.
There are the Americans,
English, French, Germans,
Czechs, Albanians, even a few
Serbs..."

Трећа награда за афоризам

**МЕНЕ СУ ЈОШ У ШКОЛИ ПРИПРЕМАЛИ ЗА ОВО.
МОРАО САМ "ПАКАО" ДА ЗНАМ НАПАМЕТ!**

Владислав ВЛАХОВИЋ

Прва награда за причу
Раша ПАПЕШ

БИЦИКЛ

Као мали имао сам тротинет, али сам већ тада чврсто одлучио да једнога дана, када одрастем, купим себи бицикл. Због тога сам годинама радио, мукотрпно штедео сваки динар, белага дана нисам видео, одрицао се свега и, ево, већ после две-три деценије: успео сам. Купио сам га! Па, кад дође викенд, ја га снесем са двадесетдругог спрата, јер лифт не ради, седам на сиц и ставим леву ногу на педалу. А срце ми пуно... Мислим да ћу да полетим. Још само да запалим цигарету, иако никад нисам пушио, јер да сам пушио, купио бих ја бицикл мало морген. Мој бицикл је толико здрав да би ми пушење било само штетно.

Пролазе ципови, јуре она турбо-кола са затамњеним стаклима, али - ја само слушам шта прича свет:

- Ено га, опет, онај са бициклом! - говоре.

Кад, ево ти деце:

- Чико, може један круг? - питају.

- Пењите се! - кажем им весело.

Деца су дивна. Она су наша будућност. Лепо је, када већ имаш бицикл, да сместиш ту негде и будућност. Нека ти буде при руци, да ти се нађе.

Ето ти и комшија!

Пензионери питају:

- Мајсторе, можемо ли и ми?

- Ајде, комшије, смештајте се! - одобравам. Сачекали хлеб, млеко,

уље, били код лекара. Нека се старост мало релаксира. И то је будућност сваке младости. Заслужили су. А и избори ће ускоро, нека мало проветре главе, јер ваља им опет бирати најбоље.

Кад, ево и мајки, ту су и очеви...

-Комшија, ако би...

-Како да не, ускачите!

Кога ту нема! Пекара, столара, рудара, па и професора, и по неки стидљиви доктор се пење. Нека, нек се провозају, нек се за викенд проведу.

- Јесмо ли сви ту? - питам гласно да надјачам дечију галаму.

- Јесмо!

- Полазимо!

И покрећем педале.

Трећа награда за песму

Растко ЗАКИЋ
НАПРЕДАК

Не знам зашто зловне сумње чујем?
Унатрашке сјајно напредујем!

За мене је ово успех редак,
Смер сигуран, и башка напредак!

Ако буде среће и стрпљења,
Отићи ћу у место рођења!

А кад главну тешкоћу пребродим,
Поново ћу, опет, да се родим!

Још пустим транзистор. Народњаци на најпопуларнијем новокомпонованом каналу. Жеље, честитке, поздраве - само пиче! Слуша мој народ, пева у хору, весело, радостан... Пролазимо мимо света пажљиво, опрезно, да нам се нешто не деси. Гледамо околу, зелене ливаде, небо плаво, пред нама пут јасан, крај потока води, што се у реку улива, река у море хита... Природа је дивна, поштује своје законе.

- Чико, ми смо гладни! - кажу деца.

- И ми! И ми! - дођају остали. - Води нас у народну!

- Договорено - кажем им.

Тамо је један казан. Сви кусају. Пензионери су презадовољни, деца мљакцају умазаних образа, пролетери ускачу на упражњена места, професори и доктори стагли у ред за репете...

Напунисмо стомаке. Идемо даље, а све нас ухватила дремка. И - враћамо се.

- Хвала комшија! Било је дивно! - захваљују пензионери и отварају карту града са обележеним самоуслугама, па одлазе да ухвате још неко кило зејтина и шећера.

Деца се уз писку растрчала кућама...

Ја бицикл на раме, па на двадесет други. Просто летим од задовољства.

Но, када би ми, у другој фази, поправили лифт...

НАГРАДЕ ЗА КАРИКАТУРУ

Дарко ДРЉЕВИЋ

Југославија

Шпиро РАДУЛОВИЋ

Југославија

Лазар СРЕДАНОВИЋ

Југославија

Михаел МАРЧАК

Чешка Република

ПРВА НАГРАДА

ДРУГА НАГРАДА

ТРЕЋА НАГРАДА

СПЕЦИЈАЛНА
НАГРАДА

Друга награда за песму

Поп Душан ЂУРЂЕВ
БАЛКОНСКИ
Ш П И Ј У Н

Гори гори моја госпођице
воденим топом отварала се ватра
пројезди по које сумњиво лице
јуриша сценом националног театра

Премијера? - ма ко још пита
ми играмо ко зачаране Аске
Српска драма - ко(д)медија је финита
за живот нови фале нам даске

Немиле сцене опет праве се
крв и суза(вац) за посматраче
до новог дизања гвоздене завесе
свучите маске што живот значе

Да ли то публику поглед вара
јавност је спремна да се споречка
скините комад с репертоара
када у њему заигра мечка

Трећа награда за пародију
Драгиша ПАВЛОВИЋ РАСИНСКИ

SANTA MARIA
DELLA SALUTE

Опрости, мајко, света, опрости,
што ум ми смрачи похлепа горда,
опрости врело моје младости,
што дворце сања изба ми јадна,
зар није лепше вековат у те,
Santa Maria della Salute.

Опрости мени, грешнику једном,
шаљем ти ево молитва хрпе,
што бејаш занет ја жељом бедном,
шћах нову хаљу, да збацим крпе,
сторњај моје жеље уврнуте,
Santa Maria della Salute.

Опрости што буљих у совре туђе,
док глад ми трбух гризе и кида,
да л то сам ђаво у мене уђе,
сад би колача - каквог ли стида,
а некад: "Ех, да је проје жуте".
Santa Maria della Salute.

Опрости што сам у рату страдао,
молим те, клечећи склапам шаке,
поћох да срушим, а сам падох,
сад сам без ноге, ходам на штаке,
пибај ме зато, та узми пруте,
Santa Maria della Salute.

Опрости грех мој и страшну бруку,
што брату рођеном крвцу пусти,
на оца свога што дигох руку
и смејаш се када јадник изусти:
"Зар и ти сине Бруте?"
Santa Maria della Salute.

Опрости света, рајске ти палме,
што хулим на Бога и на власт,
с Богом ћу лако, читаћу псалме,
ал како ћу с влашћу на исти пласт,
ил с оним "контра" - исто ме љуте,
Santa Maria della Salute.

Опрости мајко, подари ми спас,
и Србљу слоге за живот дуги,
не дај да сада кад судњи је час,
једни су "за", "против" су други,
а трећи као мумије ћуте...
Santa Maria della Salute.

Опросто што ни сад, кад већ ћу мрет,
ја не знам, искрено велим теби,
ни зашто ми то ради свет,
ни зашто ја то радим себи,
тек, свима опрости, покажи путе,
Santa Maria della Salute.

Да године, осим тешких, сурових, сушних, кишних, дугих,
гладних, преступних, историјских, предратних, ратних и поратних,
ипак, могу бити и јубиларне, показује и доказује песник
Драган Лакићевић, који је ових дана обележио

ТРИДЕСЕТ ПОЕТСКИХ ГОДИНА

Тридесет година певања Драган Лакићевић је обележио књигом "Прохуја једна песма" (названу по првообјављеној песми, 1970) и изузетно успешним поетско-музичким програмом у СКЦ-у (Београд, 12.4.2000), у којем су учествовали: Рајко Петров Ного, Злата Нуманагић, Вјера Трифунова Мујовић, Катарина Миленковић, Гордана Марјановић, Галина Костев и песник. Из Лакићевићеве јубиларне књиге, коју је Слободан Филиповић (Графипроф) објавио у едицији "Символ", изабрали смо песму

ЗЛА ГОДИНА

Ја нисам соко. Као гавран гачем,
А ни као гавран немам своју цену.
Више нисам сличан ни своме имену -
Тице и живина нада мном предњаче.

Од јунака видим само бледу сену:
Притајен мртвујем. Не певам, не плачем.
Ни Обилић, нити Старина Новаче,
Што је утеко у гору зелу.

Недостојно живим, али то не видим.
Непочинства чиним, али се не стидим.
И зло и добро сад ми исто значе.

Ако сам бившег племена остатак,
Ако нисам хајдук, нека будем јатак
Између Роваца и двије Мораче.

ВЕЧНО ТАКМИЧЕЊЕ

Такмиче се комшије из села,
Пале једни друге као крелци,
Јесу л бољи као пиромани
Ил су бољи као погорелци?

Заждиш кућу комшији и бежиш,
Јер знаш да ће и он да пожури
Зубљу ватре да одмах понесе,
И до куће твоје да те жури.

Ти пироман а он погорелац
Траје само док се он не дигне,
А онда ће бити обрнуто
Кад до твоје куће пламен стигне.

Тамо-вамо једни друге гоне,
Пламен језик до неба палаца,
Више никог живог нигде нема -
Такмичење траје без такмаца.

Растко ЗАКИЋ

ПЕСМА ВОЈНОГ КУВАРА СИЛОМ МОБИЛИСАНОГ

Ја, пропали песник, зидар без алата,
Војник без храбрости са срцем немуштим,
Недостојан оружја, недостојан рата,
Седим у комори и кромпире љуштим.

Ја, сломљено перо, песник без идеје,
Слушам како свирају пушке место лире,
Па уместо нота слап куршума веје,
Седим нем уз ватру и љуштим кромпире.

Пролазе носила носе рањенике,
Безглаво крај мене, као да ме нема,
Нису сви рођени за храбре војнике,
Мора неко јунацима кромпире да спрема.

Сутра кад главоње у примирје ступе,
Јунацима следе ордени за храброст,
Нама осталима један шут у дупе,
Љубав према ближњем броји се у слабост.

Ја, пропали песник, гледам посла своја,
Војник без храбрости са срцем немуштим,
Недостојан оружја, недостојан боја,
Седим у комори и кромпире љуштим.

Васа РАДОВАНОВИЋ

УЗ ИВИЦУ НОВЕ ЕРЕ

Уз ивицу нове ере
иде Србин за Србином
једни друге тајно мере
замишљени над судбином.

Бесомучно време плете
бременито правим мрењем
да живима уз плакете
груди бљесну под ордењем.

А за иртве све се чини
и без плача и са плачем
да добију у тишини
и орлова муда с мачем.

Миодраг Д. МАКСИМОВИЋ

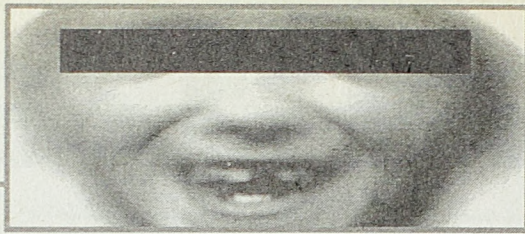
УГЛЕДНЕ ЛИЧНОСТИ СЕ ОДМАРАЈУ

Угледне личности се одмарају
у ретким тренуцима предаха.
Мутне их мисли хвата сан
о великим плановима и пословима.

Прате их пропусти и омашке
у говору, смху и плачу.
Миришу на труле јабуке,
док ознојеним длановима бришу уста.

Заводљиво и достојанствено
навлаче гнев и бес на себе.
Осетљиви на мед и млеко
црним се хлебом хране.

Радомир РАЈКОВИЋ

СВЕТЛОСТИ ПОЗОРНИЦЕ И - МРАКОВИ

Како истребити
домаће драмске писце (1)

ПУНО ЗА НЕМАЊЕ

Упорно се пласира фама како нема домаћих текстова, која као и све фаме - није тачна. Или - тачна је исто као и вест да има лекова и да је град савршено очишћен, док Г.П. функционише. Имамо добрих домаћих текстова чак и од познатих (признатих) писаца, који нису изведени, али већина кројача репертоара који би то морали знати, немају појма, па крајње отприликативно кажу: не знам - дакле не постоји! Тако необавештени формирају јавно мњење како имамо неписмене писце, па стављају на репертоар осредње окупаторске текстове. Под "окупаторским" подразумевам комаде из свих ових земаља које су нас недавно бомбардовале и окупирале део земље. (Кад вам се туђа војска мота по делу територије, нарочито суверене, то се увек звало окупацијом. Ако се сада зове другачије, не значи да није окупација). Наравно да не мислим да ми треба још више да се затварам и да нас не интересује шта се догађа на светским сценама, али сам сигурна да докле год будемо само трчали за Светом - дотле ћемо бити иза тог Света. Логично је да си увек иза онога за ким каскаш! Не волим ни саму реч "политика", али морала би постојати нека културна политика, (мада култура и политика тешко могу заједно) која би планирала функцију и циљеве театра у конкретном друштву. Она би, пре свега, морала имати циљеве и планове развоја. Чим се ради о развоју, значи мора да буде до становите мере национално обојена и базирана на сопственом менталитету и традицији, јер пресликавање Бродвеја, Лондона, Париза или Москве просто није развој него епигонштина. Као што ни увоз чачкалица није привредни развој, него се развојем сматра освајање производње нечега, тако се ни увоз драмских комада не може сматрати ничим другим него трговином, односно инпортом. Ваља их понекад и увести, али само онда кад су несравњиво бољи од наших (нпр. АРТ) или кад наших нема - просто као и код сваког другог увоза.

Због тога сам одлучила да се мало позабавим неизведеним домаћим комадима. Ако их има само десет, то је довољно за текућу сезону и за укупан производни капацитет свих позоришта у Србији. (Капацитетом = реалне могућности производње произведби домаћих текстова, а да се при томе не

инхибира извођење домаће и стране класике, савремених страних хитова, лектире, експеримената, комерцијалних представа итд.)

Не, то није довољно, то је јако пуно за "немање"!

Ако их има петнаест, а нисмо их одиграли - значи да смо промашили сезону, а ако има двадесет неизведених а изводивих - значи да истребљујемо домаће драмске писце.

ПРАВО НА САХРАНУ О ДРЖАВНОМ ТРОШКУ

Милица Новковић:
НАШ НИКОЛА ТЕСЛА
(мала патетична комедија)

Овај комад је написан по наруџби за Позориште Бошко Буха у сезони 1992-93, а са намером да буде премијерно изведен за Теслину годишњицу, одмах по реконструкцији Позоришта ББ. Један од разлога што није изведен је то што позориште до данас није реконструисано, а комад је технички захтеван. Али било је још много запетљаних разлога и незгодних стицаја околности, па се тако десило да позориште у међувремену одигра неке друге, такође комплексне и захтевне комаде, а да овај - остане. Иначе дечија позоришта играју највише домаћих текстова. Упркос томе Буха има пола ормана неизведених текстова и сваки од њих има своју драматичну судбину. Слично је и у другим театрима, једино што у већини није систематизовано, уредно сложено и - још увек на диспозицији. Не знам никога у ПББ ко не мисли да је текст Наш Никола Тесла сјајан, никога коме није жао што га нисмо играли и нико тачно не зна кака и зашто се то десило! (Опаска: дете које је прављено кад и овај комад - већ је пошло у школу. Закључак: боље је правити децу него драме! Чак је и поизводни поступак пијатнтнији, а да не помињемо како деца никад не остану наизгана. Увек их неко употеби, макар за рат, бар као мету...)

Милица Новковић пише као мушкарац. То је као-комплимент, али ја тиме мислим и на чињеницу да у Тесли има 15 лица, од чега само три жене. (Познато је да је Тесла био геније и да га даме нису занимале. Ни мене не занима-

ју, да ли би се онда могло закључити да...?) Осим њих ту је и Човечанство које "у овој драми има онолико људи колико се може загрлити једним великим загрљајем". Загрљаји су, на жалост све мањи, а човечанство више нико и не грли... Милица га је жанровски одредила као "малу патетичну комедију", а мени делује као поетска драма, пошто је апсолутно чист, сведен на идеје и метафоре. Све мрачне силе (мрак, страх, бука, незнање...) сублимиране су у лику Господин мрачна једна сила. (Тесла је у комаду победио тог Господина, али је очигледно у реалности Господин победио - ову драму!) Сиромаси (хор) постају Човечанство од тренутка одкад Тесла почиње да мисли на њих... Милица је једноставно, без сувишних детаља, успела да исприча целу причу о Николи Тесли, и сходно томе није ни мало лако изрежирати овај комад, као што га није лако ни играти, ни сценографију смислити... Знам да је преговарано са неколицином редитеља, да је међу њима било и "генијалних" који су ескивирали, а да је једини који је рекао да има кључ за ову драму био професор Мирослав Беловић. Али с њим се није преговарало, јер је један његов утицајни студент тврдио како је профа стар и не може више да режира. (Он је, ипак, после тога изрежировао још неке представе!) Признајем да ја не видим тај кључ, али сам сигурна да има још редитеља који га виде. Наравно само ако признамо да имамо више од пет редитеља колико данас фигурира као генијалци!

Ту је негде проблем са свим Милициним текстовима осим Камена за под главу - тешко се откључавају. Брисан пут изведен је у ЈДП-у и у још неколико позоришта али је - остао закључан. Ја сам својевремено страшно желела да режирам Кокоска Енчи прелеће Атлантик (који је игран само у Босни док је још била братска), али ни један театар није имао разумевања за ту жељу, а ни за текст (мора бити да су мислили да бих га ја отворила рајсфршлусом, а не кључићем, што је можда и тачно.) Као што данас немају разумевања за Зовите анђеле, најновији Милицини, такође неизведени, текст. Отуд што друге на разумију, многи сматрају да је Камен њен најбољи комад, а заправо је он само најотворенији, просто се сам изрежира и одигра и скоро га је немогуће упропасти, мада сам видела да су неки чак и у томе успели!

Са Каменом је Милица седамдесетих година освојила Стеријину награду. Кажу да та награда обезбеђује добитнику право да буде сахрањен о државном трошку. У реду господо, нека буде, али не одмах, не док је жива!

Мирјана ОЈДАНИЋ

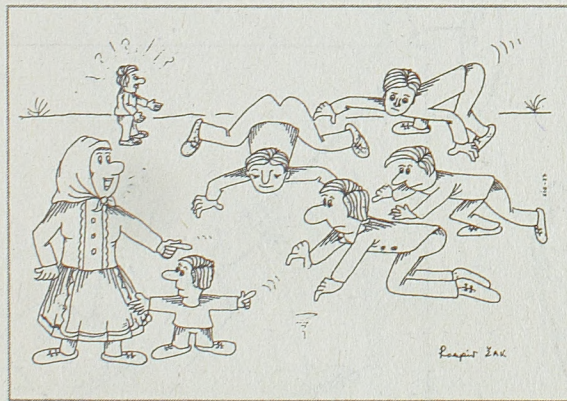
КАРИКАТУРЕ ИЗ КОВАЧИЦЕ

Последњег дана марта, у Галерији **БАБКА** у Ковачици, отворена је изложба карикатура Јана Распира Жака, карикатуристе који се, у граду чувеном по наиви, нимало наивно поиграо са стварношћу - својим духовитим цртежима.

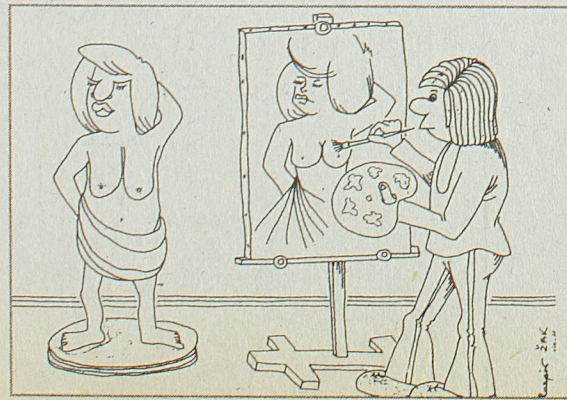
Како то ради Јан Распир Жак, уверите се и сами.

-То је башта оног нашег наивног сликара...

-Већ два дана траже дедину пензију што је поштару испала из руке...

Цртице из нечијег живота

ДУЖНОСТ

Воја ИВАНОВИЋ

У животу сам се понашао онако како су ме васпитавали строги родитељи, и још строжија деда. Он је био учитељ и поп, предратни комуниста и ротаријанац, и свако сам јутро морао да му издекламујем десет божјих заповести, основне поставке марксизма-лењинизма, ротаријанска правила човекољубља и неколико басни са згодним наравоученијима, било да их је писао Лафонтен, Крилов, Езоп или Доситеј...

Ударничке значке сам почео да доносим кући још од своје десете године. За годину дана бих скупио и по пет-шест комада. Осим петица, у школи нисам знао за друге оцене. Као активиста Црвеног крста, бавио сам се човекољубљем...

Наравно, када сам одрастао и стао на своје ноге, испоставило се да сам, некако, у раскораку са временом. Душевно, још сам живео у доба када је мој деда - секретар, на партијским састанцима бацао анатему на оне који су забушавали са откупом, а у цркви позивао да се строго придржава поста и иде на радне акције.

У новим временима нисам успео да се снађем, краће речено. Пролазило је и по пет година а да не инвестирам у једне нове гаће. Сто грама саламе сам проглашавао за Божићну печеницу. При томе сам радио, радио, радио... Није било посла који нисам са успехом обавио, дужности које се нисам прихватио, радног налога који нисам испунио. Једино што никада нисам показао радозналост по питању плате. Било ми је непријатно да истичем своје личне проблеме у први план, крај толико друштвених. А стално смо били окружени споља спољашњим непријатељем, изнутра унутрашњим, поражене снаге смо морали да поражавамо још неколико пута... а то је изискивало и енормну енергију, и енормне трошкове. Шта је, према свему томе, била моја плата?

Тако, због непрекидних активности, нисам успео ни да се поближе упознам са неком колегиницом са факултета, а ни касније, са посла. Ни данас не знам име ни једног певача, репрезентативца у било чему...

Од силне дедовине и очевине, сачувао сам само гарсоњеру у којој живим. Остало сам, сходно начелима којима сам у младости научен, поделио држави, друштву, потребним појединцима...

Одједном, једнога дана сам схватио да више не испуњавам моје хумане дужности.

И то ме је бацило у очај!

Данима нисам могао да нађем душевни мир. Гризло ме је што сваке недеље успевам да себи приуштим најмање четири obroka, а с друге стране, ништа не одвајам за друге. Болело ме је то.

А онда, једне ноћи ми на сан дође покојни деда. Изгрдио ме је онако како је то само он умео, и заповедио да играм лото. Тако ћу доћи до пара, толико потребних за помагање другима и друштву које ми је несебично пружило.

Наредну ноћ - опет деда у сну. Каже: распитивао се код неких небеских сила, и зна који ће бројеви да буду извучени. И саопштио ми је те бројеве.

Наравно да сам, одмах сутрадан, паузу за топли оброк искористио да одем до прве продавнице срећака. Неки добар човек ми је испунио листић, уплатио сам...

Тресао сам се од треме док сам пратио извлачење. И - ни један од дединих пројева није извучен!

Дубоко сам одахнуо. Могу да окренем други лист.

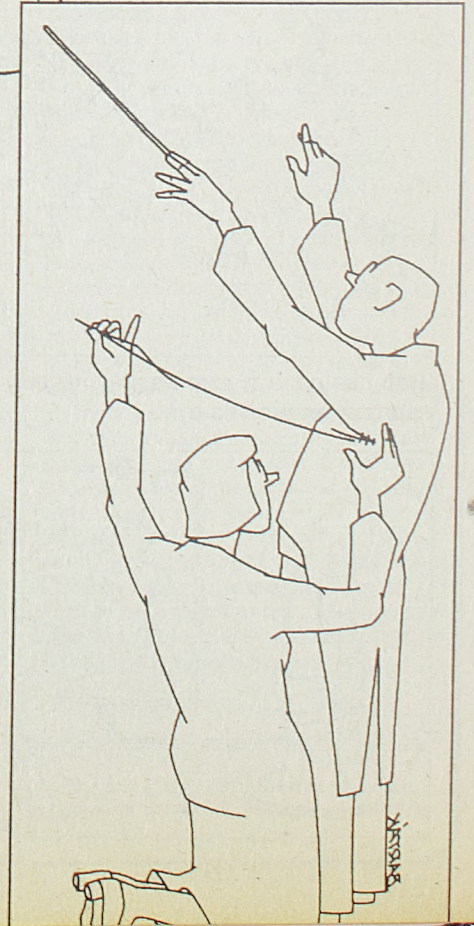
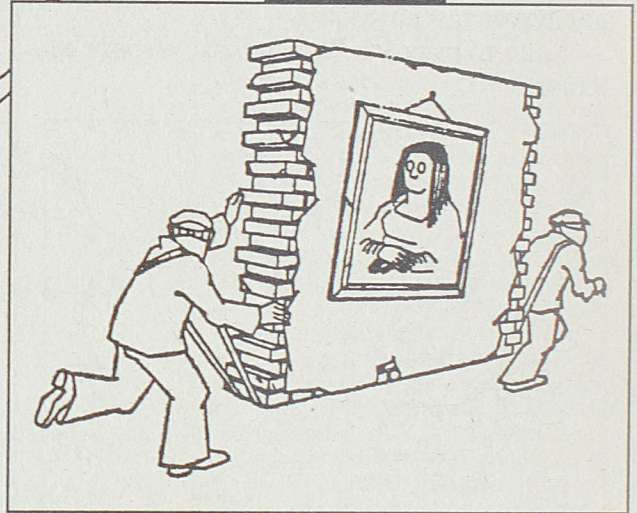
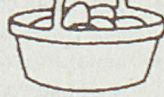
Дар

30

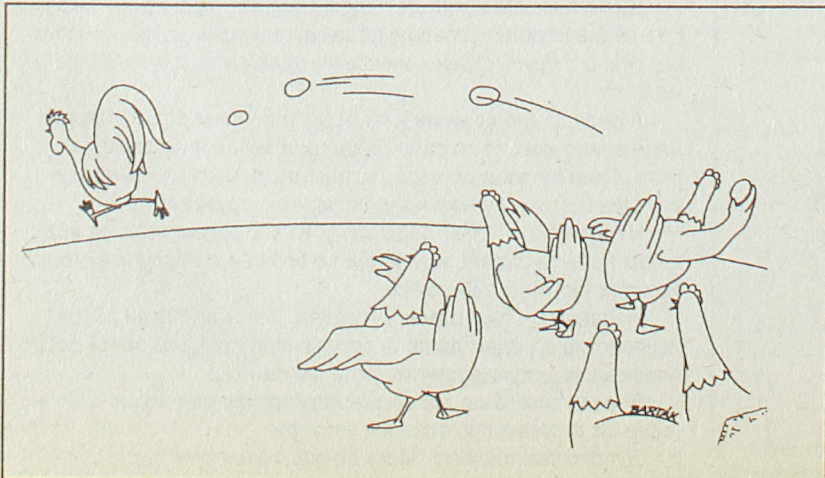
Број 2883

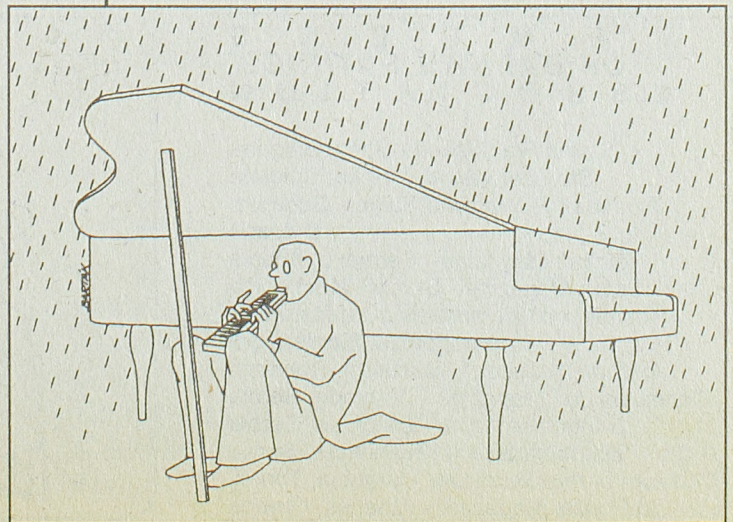
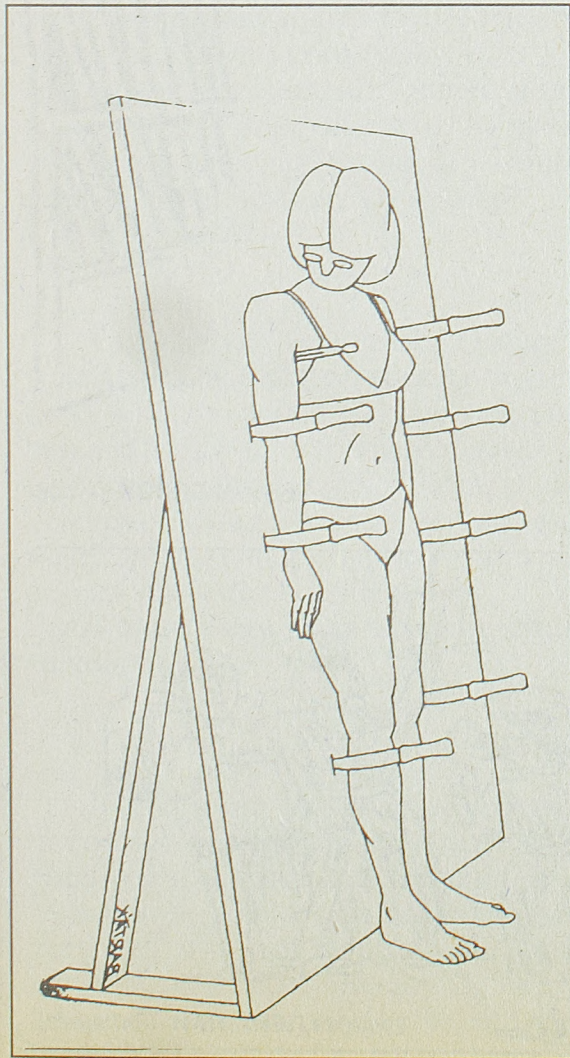
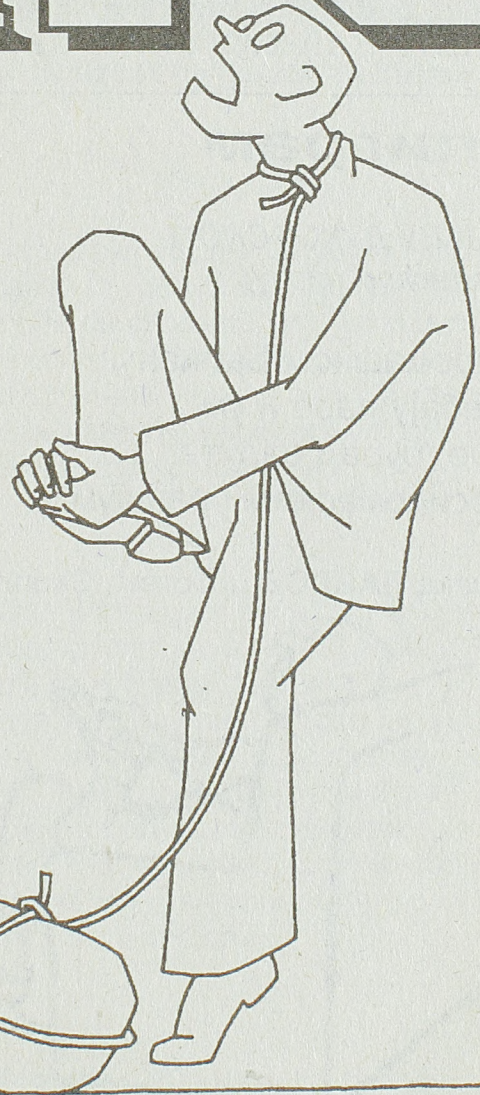
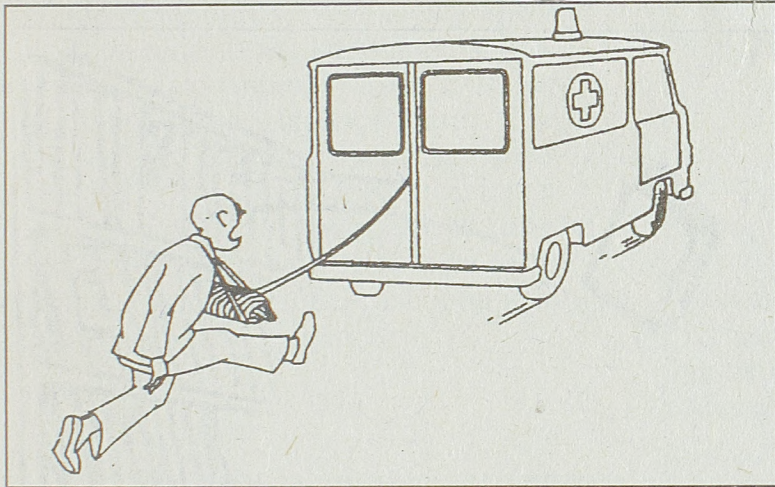
BARTAK

BARTAK

TRAK

Буре Барута

ЛИСТ БАЛКАНСКИХ САТИРИЧАРА И КАРИКАТУРИСТА / број 5
Уредник: Милош Тасић

епиграм

ДЕЈАНУ ДУКОВСКОМ
(Драмском писцу)

Сиромашном Балкану
требају паре и ум,
а не "бурад барута"
и осиромашени уранијум!

Живко ПАВЛОВ ("Остен", Скопље)

Ердоган БОЗОК (Турска)

MEMBERS OF BALKAN SATIRICS' ASSOCIATION

Satiric Foundation - Sofia, Bulgaria
Starshel Weekly - Sofia, Bulgaria
House of Humor and Satire - Gabrovo,
Bulgaria
Alchak Magazine - Sarajevo, Bosnia
Osten Magazine - Skopje, Macedonia
Association of the authors of caricatures -
Podgoritza, Montenegro
Journal "Satiricon" - Bucurest, Romania
Oshishani Jez Magazine - Belgrade, Serbia
Danga Magazine - Belgrade, Serbia
Club "Zlatna katziga" - Krushevatz, Serbia
Museum of the Caricature - Istanbul, Turkey
To Pontiki Magazine - Athenes, Greece

Џулијан ПЕНА ПАИ (Румунија)

Н А Ј З А Д С Е У З Е Л И

- Драга, тако сам срећан! Да, да, све ће бити као што ти будеш желела. Наше свадбено путовање трајаће три пуна месеца. Биће величанствено! Обићи ћемо Европу - Рим, Венецију, Милано, Ницу, Париз, Берлин. Твоје жеље биће за мене закон. Знаш само шта ми се не допада: три месеца је много за те твоје припреме за свадбу. Могло би то да се скрати и на месец дана, а? А од уштеђеног новца једнога дана саградићемо леп дом.

ооо

- Сагласна си са мном? Драга, знао сам да имаш златно срце. А сада морам да ти саопштим нешто што ми је овог тренутка синило кроз главу: реци, молим те, због чега ми уопште морамо да путујемо у иностранство? Можемо тако лепо да се проведемо и у нашој земљи. Поћи ћемо на Црно море. Слажеш ли се?

ооо

- Ти си анђео! Знао сам да увек делиш моје мишљење и због тога ћу сада да ти кажем нешто веома важно: свако путовање је напорно, нарочито данас. Бродови су дупке пуни, а море је често немирно. Можда је боље да одемо на недељни викенд до Бурсе. Само ти кажи ако имаш неке посебне жеље. Расположен сам да ти испуним све што зажелиш.

ооо

- Драга, реци што нам је уопште потребно да се тискамо по хотелима? Нисмо ми нашли новац на улици. Мислим да је много боље да ти уместо тога купим брош. Видиш, то је дивна идеја! Какав брош хоћеш? Од пет хиљада лира? А, може и од десет хиљада!

Путовања, сви ти хотели и мотели... све то пролази, и ништа од тога не остаје. А брош је нешто што ће ти остати за цео живот.

ооо

- Ако хоћемо трезвено да посматрамо ствари, зашто је теби уопште потребан тај брош? Ти си скромна девојка. Не можеш да се китиш разним дрангулијама као што то чине простакуше! Боље да направимо свадбу и позовемо госте. Месец дана ће причати о томе.

ооо

- Свадба? Чега има у томе? То је само беспотребно расипање новца. Треба обезбедити просторију, музику... припремити закуску, пиће. Неко ће да се весели, а ми ћемо после да се хватамо за косу. Него, да ми поступимо паметније, као што би поступили сви разумни људи: позваћемо неколико најближих рођака и припремити скроман ручак. Часна реч, неће бити лоше.

ооо

- Драга, зашто ти носиш тако скупе тканине? Када би само знала како има јефтиних и лаких тканина! Да ти купим четири метра, а? И то сама да сапијеш! Кројачице су данас веома скупе.

ооо

- И та четири метра су много... Ево, већ је лето. Сада се носе хаљине без рукава, деколтеи... кратке сукње! Мислим да ће ти метар и по бити сасвим довољно. Добра моја, дивна моја! Колико ти имаш разумевања за мене! Како ћемо нас двоје бити срећни у браку!

МОЈ ПОГЛЕД НА СВЕТ 2000

ВЕЧИТИ ДЕРБИ

На Међународни конкурс за карикатуру МОЈ ПОГЛЕД НА СВЕТ на тему "Вечити дерби" пристигло је 455 карикатура, од којих су 430 узете у обзир за награде.

Остале карикатуре нису на задату тему.

Карикатуре је послало 157 аутора, од чега је 90 домаћих и 67 страних.

На конкурс су учествовали уметници из 21 земље света, и то: Бугарске, Русије, Италије, Белорусије, Египта, Израела, Украјине, Кине, Чешке, Немачке, Босне и Херцеговине, Словачке, Словеније, Литваније, Кипра, Бразила, Румуније, Ирана, Филипина, Мађарске и Југославије.

За жири су сликари, Никола Рудић, дугогодишњи уредник карикатуре у "Језу" и, Горан Ратковић, садашњи уредник карикатуре у "Ошишаном језу", иначе обојица чланови жирија, као и Радивоје Бојичић, уредник овог Конкурса, издвојили 150 радова за ужу конкуренцију, од којих је жири изабрао 110 за каталог и изложбу.

Жири је одабрао 49 радова у ужи избор.

Жири у саставу Жарко Зечевић, Слободан Новаковић, Милош Маринковић, Богдан Тирнанић, Никола Рудић, Горан Ратковић и Радивоје Бојичић једногласно је доделио награде следећим ауторима:

Прву награду и 1500 марака освојио је, Александар Блатник, карикатуриста из Ниша.

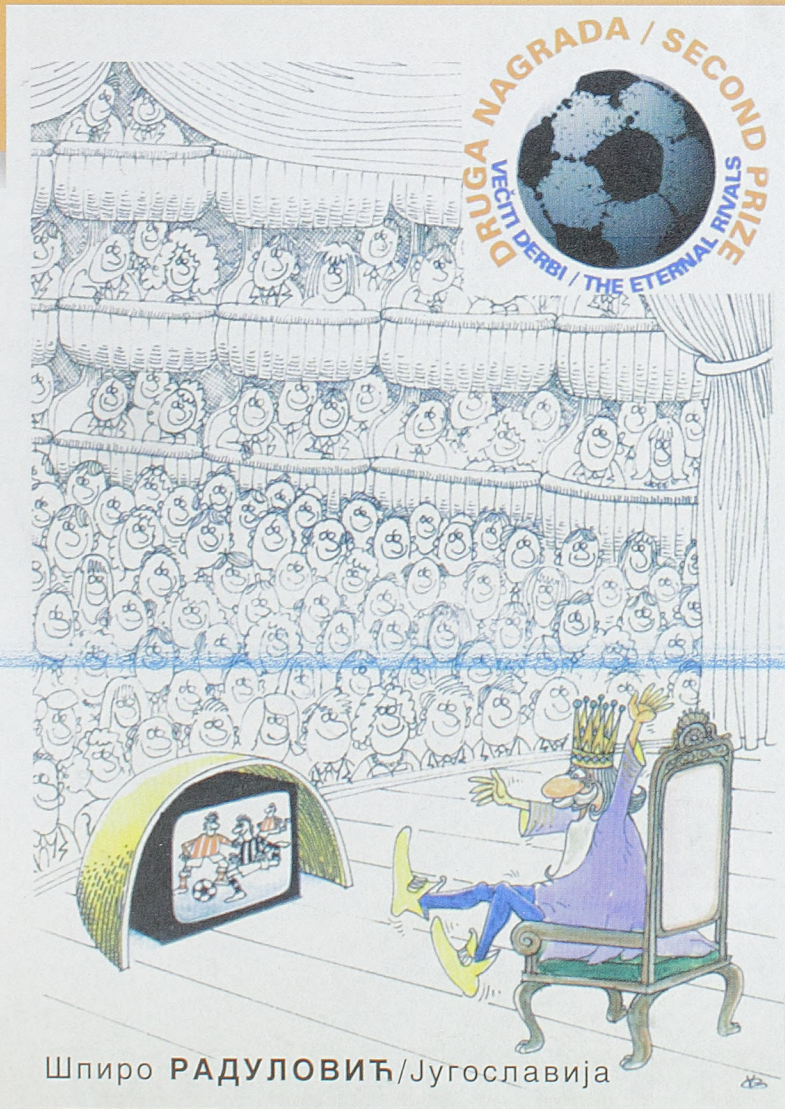
Другу награду и 1000 марака освојио је др Шпиро Радуловић, карикатуриста из Београда

Три равноправне треће награде и по 500 марака освојили су Евжен Давид, карикатуриста из Чешке, Милорад Јевтић, карикатуриста из Београда и А. Бориген, што је псеудоним за ауторски дуо Г. Костоветски и Б. Кенкин, из Израела.

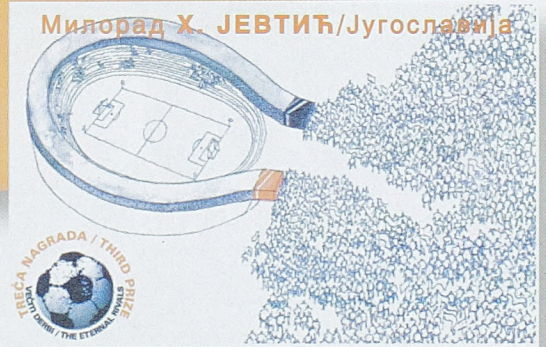

PRVA NAGRADA/FIRST PRIZE

Александар БЛАТНИК/Југославија

Шпиро РАДУЛОВИЋ/Југославија

Милорад Х. ЈЕВТИЋ/Југославија

Евжен ДАВИДЧИЋ/Чешка

А. БОРИГЕН/Израел

DUNAV GRUPA
DUNAV OSIGURANJE

PRIJATELJ OSTAJE PRIJATELJ